

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 8.10.2008
KOM(2008) 614 lopullinen

2008/0196 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

kuluttajan oikeuksista

{SEK(2008) 2544}
{SEK(2008) 2545}
{SEK(2008) 2547}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotus on tulosta kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten tarkastelusta. Tämä säännöstö muodostuu useista kuluttajansuojaa koskevista direktiiveistä.

Tarkastelu käynnistettiin vuonna 2004, ja tavoitteena oli yksinkertaistaa ja täydentää voimassa olevaa sääntelykehystä. Tarkastelun yleisenä tavoitteena on luoda toimivat sisämarkkinat elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliselle kaupalle niin, että saadaan aikaan asianmukainen tasapaino kuluttajansuojan korkean tason ja yritysten kilpailukyvyyn välillä ja varmistetaan, että toissijaisuusperiaatetta kunnioitetaan.

Tarkasteltaviin direktiiveihin sisältyy yhdenmukaistamista koskevia vähimmäislausekkeita, mikä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa niiden säännöksiä tiukempia kuluttajansuojasäännöksiä. Jäsenvaltiot ovatkin käyttäneet tätä mahdollisuutta laajasti. Tämän seurauksena lainsäädäntökehys yhteisössä on hajanainen ja erilaisten sääntöjen noudattamisesta aiheutuu merkittäviä kuluja yrityksille, jotka haluavat käydä kauppaa rajojen yli.

Sopimusvelvoitteita koskevat lainvalintasäännöt, joita sisältyy esimerkiksi sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista annettuun asetukseen (Rooma I), eivät poista tätä ongelmaa. Rooma I -asetuksen mukaisesti ulkomaisen elinkeinonharjoittajan kanssa sopimuksen tehneeltä kuluttajalta ei voida evätä suojaa, joka perustuu sellaisiin hänen kotimaansa säännöksiin, joista ei voida poiketa.

Sääntelyn hajanaisuus vaikuttaa sisämarkkinoiden toimivuuteen siten, että yritykset ovat haluttomia myymään toisessa jäsenvaltiossa asuville kuluttajille, mikä puolestaan vaikuttaa haitallisesti kuluttajien hyvinvointiin. Jos kilpailukykyinen tarjonta muissa jäsenvaltioissa jää kuluttajan ulottumattomiin, hän ei voi täysin hyödyntää sisämarkkinoiden etuja paremman valikoiman ja edullisempien hintojen muodossa.

Kuluttajien luottamus ostoksien tekemiseen muista maista on heikkoa. Yhtenä syynä tähän on kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten hajanaisuus. Tämä hajanaisuus ja siihen liittyvä kuluttajansuojan tason vaihtelu maittain vaikeuttaa Euroopan laajuisten valistuskampanjoiden järjestämistä kuluttajien oikeuksista ja hankaloittaa vaihtoehtoisten riidanratkaisumekanismien soveltamista.

Ehdotuksen tavoitteena on lujittaa kuluttajien luottamusta sisämarkkinoihin sekä lisätä yritysten halukkuutta käydä kauppaa yli rajojen ja sitä kautta osaltaan parantaa elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisten sisämarkkinoiden toimivuutta. Tähän yleistavoitteeseen voidaan päästä vähentämällä hajanaisuutta, tiukentamalla sääntelyä ja takaamalla kuluttajille korkea yleinen kuluttajansuojan taso ja riittävät tiedot heidän oikeuksistaan ja siitä, miten niitä käytetään. Tätä varten Euroopan komissio käynnistää prosessin, jonka avulla pyritään löytämään sopivin tapa tiedottaa kuluttajille myyntipaikassa heidän perusoikeuksistaan.

• Yleinen tausta

Hajanaisen kuluttajansuojasäännösten noudattamisesta koituu yrityksille merkittäviä kustannuksia. Tutkimusten mukaan nämä kustannukset ovat useimmille elinkeinonharjoittajille merkittävä rajat ylittävän kaupankäynnin este, joka vähentää heidän halukkuuttaan myydä ulkomaille ja varsinkin pieniin jäsenvaltioihin. Jos

lainsäädäntötoimiin ei ryhdytä, nämä kustannukset säilytetään jatkossakin kuluttajan harteille korkeampien hintojen muodossa tai, mikä vielä pahempaa, yritykset eivät edelleenkään suostu myymään tuotteitaan muihin maihin tai kohtelevat kuluttajia eri tavoin sen mukaan, missä maassa nämä asuvat.

Euroopan parlamentti suositteli 16. heinäkuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa lainsäädäntötoimiin ryhtymistä ja ilmoitti kannattavansa sääntelytapana laaja-alaista direktiiviä, joka perustuu kohdennettuun täyteen yhdenmukaistamiseen.

Komission 20. marraskuuta 2007 antamassa tiedonannossa ”2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinat” esitetään, että yhtenäismarkkinoiden on tuotettava kuluttajille ja pk-yrityksille entistä parempia tuloksia ja konkreettisia etuja.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Ehdotuksen tarkoituksena on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevan direktiivin 85/577/ETY, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY, etäsopimuksia koskevan direktiivin 1997/7/EY sekä kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevan direktiivin 1999/44/EY tarkistaminen. Näissä neljässä direktiivissä säädetään kuluttajasopimukseen liittyvistä oikeuksista.

Ehdotuksella yhdistetään nämä neljä direktiiviä yhdeksi laaja-alaiseksi säädökseksi, jolla säännellään systemaattisesti yleisiä näkökohtia, yksinkertaistetaan ja päivitetään voimassa olevia säännöksiä, poistetaan epäjohdonmukaisuuksia ja täydennetään puutteita.

Ehdotuksen lähtökohtana ei nykyisten neljän direktiivin tapaan enää ole vähimmäistason yhdenmukaistaminen (jolloin jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa direktiivin vaatimuksia tiukempia kansallisia säännöksiä), vaan täysi yhdenmukaistaminen (eli jäsenvaltiot eivät voi pitää voimassa tai antaa säännöksiä, jotka poikkeavat direktiivissä vahvistetuista vaatimuksista).

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetussa direktiivissä 2005/29/EY säädetään eräistä perustietovaatimuksista, jotka elinkeinonharjoittajan on täytettävä ennen sopimuksen tekemistä. Myös direktiiveissä 85/577/ETY, 97/7/EY ja 99/44/EY säädetään joistakin tiedonantovaatimuksista. Sääntelyn parantamista koskevan tavoitteen mukaisesti ehdotuksella varmistetaan näiden eri direktiivien säännösten välinen johdonmukaisuus ja säädetään vaatimusten noudattamatta jättämisen oikeudellisista seuraamuksista.

Ehdotuksella varmistetaan kuluttajansuojan korkea taso kuluttajasopimusten yhteydessä. Näin ollen ehdotuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja varsinkin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklan säännöksiä.

Ehdotus noudattaa myös EY:n perustamissopimuksen peruseriaatteita, joita ovat tavaroiden vapaa liikkuvuus ja palvelujen tarjoamisen vapaus. Näitä vapauksia ei direktiivillä yhdenmukaistettavalla alalla voida rajoittaa tiukemmilla kansallisilla säännöillä lukuun ottamatta tarpeellisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot voivat toteuttaa yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen, kansanterveyteen tai ympäristön suojeluun liittyvien syiden nojalla yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

• Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Komissio antoi 8. helmikuuta 2007 kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten tarkistamista koskevan vihreän kirjan, jossa esitettiin yhteenvedo komission alustavista havainnoista ja käynnistettiin julkinen kuuleminen tarkasteltaviin direktiiveihin liittyvistä laaja-alaisista ongelmista.

Vihreään kirjaan saatiin vastauksia useilta intressitahoilta, kuten yrityksiltä, kuluttajilta, Euroopan parlamentilta, jäsenvaltioilta, tiedeyhteisöltä ja oikeusosalalla toimivilta.

Komissio julkaisi myös kaksi kuulemisasiakirjaa, jotka koskivat direktiiveihin 97/7/EY ja 85/577/ETY liittyviä erityiskysymyksiä. Kaikkia intressitahoja pyydettiin toimittamaan näihin asiakirjoihin liittyvät vastauksensa komissiolle 21. marraskuuta 2006 ja 4. joulukuuta 2007 mennessä. Vastauksia saatiin direktiivin 97/7/EY osalta 84 ja direktiivin 85/577/ETY osalta 62 kaikilta asiaan liittyviltä intressitahoilta. Näiden kuulemisten tulokset ovat nähtävillä verkossa seuraavassa osoitteessa: http://ec.europa.eu/consumers/rights/gen_rights_en.htm

Komissio järjesti päivän mittaisen intressitahojen kokouksen 14. marraskuuta 2007.

Komission alihankkija lähetti 20. joulukuuta 2007 intressitahoille kaksi kyselyä, joista toinen oli suunnattu yrityksille ja toinen kuluttajille.

Nykyisiä ongelmia ja eri vaihtoehtoja lainsäädännön muuttamiseksi käsiteltiin yritysten ja kuluttajien edustajien kanssa helmikuussa 2008 järjestetyissä seminaareissa, joissa näiden ryhmien edustajia pyydettiin vastaamaan eri vaihtoehtojen todennäköisiä vaikutuksia koskeviin kysymyksiin.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Suurin osa vihreään kirjaan vastanneista kannatti laaja-alaista lainsäädäntövälinettä, jota sovellettaisiin sekä kotimaiseen että rajat ylittävään kaupankäyntiin ja joka perustuisi kohdennettuun täyteen yhdenmukaistamiseen, eli kohdistuisi kysymyksiin, jotka aiheuttavat merkittäviä kaupan esteitä yrityksille tai estävät kuluttajia ostamasta muista maista. Laaja-alaisen lainsäädäntövälineen lisäksi olisi useimpien vastaajien mielestä tarkistettava nykyisiä alakohtaisia direktiivejä (esimerkiksi aikaosuu- ja pakettimatkadirektiivejä). Vahvaa kannatusta sai kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten tiukentaminen ja systematisointi esimerkiksi ottamalla käyttöön yhteiset kuluttajan, elinkeinonharjoittajan ja luovuttamisen määritelmät, yhdenmukaistetut tietojen antamista ja peruuttamisoikeutta koskevat säännöt sekä nykyisen ohjeellisen luettelon sijasta ”musta” lista kohtuuttomina pidettävistä sopimusehdoista (aina kielletyt ehdot) ja ”harmaa” lista sopimusehdoista, joiden oletetaan olevan kohtuuttomia.

Vihreään kirjaan liittyvä kuuleminen järjestettiin internetin välityksellä 8. helmikuuta ja 15. toukokuuta 2007 välisenä aikana. Komissio sai 307 vastausta. Vastaukset ovat nähtävissä osoitteessa http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolista asiantuntemusta ei tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin kuutta vaihtoehtoa. Kaikissa vaihtoehtoissa otetaan lähtökohdaksi äskettäin hyväksytty Rooma I -asetus.

Vaihtoehto 1 on nykytilanteen säilyttävä ratkaisu, eli kuluttajansuojaa koskevaan yhteisön säännöstöön sovellettaisiin edelleen vähimmäistason yhdenmukaistamista. Tämän vaihtoehdon talousvaikutukset ovat negatiiviset, eikä sääntelykehityksen hajanaisuudesta päästäisi eroon.

Vaihtoehto 2 on muihin kuin lainsäädäntötoimiin perustuva ratkaisu, jonka osa-alueita ovat yhteisön rahoituksen suuntaaminen tiedotuskampanjoihin sekä itsesääntely. Yksinään tällä vaihtoehdolla ei saataisi aikaan myönteisiä vaikutuksia, sillä keskeinen sääntelyn hajanaisuuden ongelma ei poistuisi, elleivät käytännesäännöt perustuisi tiukimpiin yhteisiin vaatimuksiin ja kattaisi koko yhteisöä.

Vaihtoehto 3 koostuu neljästä lainsäädäntöehdotuksesta, jotka perustuvat täyteen yhdenmukaistamiseen ja jotka voitaisiin integroida laaja-alaiseen välineeseen. Vaihtoehdossa keskitytään osaan yhteisön lainsäädännössä esiintyvistä epäjohtamismukaisuuksista. Entistä selkeämmät ja ajanmukaisemmat määritelmät yksinkertaistaisivat lainsäädäntöä mutta eivät juurikaan parantaisi sisämarkkinoiden toimivuutta, vähentäisi yrityksille koituvia rasitteita tai lisäisi kuluttajien luottamusta.

Vaihtoehto 4 sisältää 16 täyteen yhdenmukaistamiseen perustuvaa lainsäädäntömuutosta, jotka on yhdistetty vaihtoehdon 3 mukaisiin neljään lainsäädäntömuutokseen. Vaihtoehdossa puututaan niihin kuluttajansuojaan liittyviin näkökohtiin, jotka elinkeinonharjoittajien on otettava huomioon suunnitellessaan markkinointiaineistoaan, laatiessaan vakiosopimusehtojaan ja harjoittaessaan liiketoimintaa kuluttajien kanssa. Kyseisten seikkojen täydellinen yhdenmukaistaminen vähentäisi huomattavasti sellaisten elinkeinonharjoittajien hallinnollisia kustannuksia, jotka myyvät tuotteita muihin jäsenvaltioihin, ja sillä olisi myönteistä vaikutusta sisämarkkinoiden toimivuuteen. Tällaisilla lainsäädäntömuutoksilla on vaikutusta siihen, luottavatko kuluttajat ulkomailta ostamisen turvallisuuteen. Lisäksi tähän vaihtoehtoon kuuluu lainsäädännön päivittäminen markkinoilla tapahtuneiden muutosten mukaisesti. Vaihtoehdon talousvaikutukset ovat myönteiset, ja se lisää kuluttajien luottamusta sekä parantaa lainsäädännön laatua.

Vaihtoehto 5 koostuu kolmesta täyteen yhdenmukaistamiseen perustuvasta lakiehdotuksesta, joilla otettaisiin käyttöön uusia kuluttajaoikeuksia vaihtoehtojen 3 ja 4 mukaisten 20 lakimuutoksen lisäksi. Tämän vaihtoehdon kuluttajille tarjoamat edut eivät näytä riittävän vastapainoksi sille, että vaihtoehdosta koituisi kustannuksia yrityksille, ja sen vaikutus sisämarkkinoiden toimivuuteen olisi negatiivinen.

Vaihtoehto 6 sisältää vaihtoehtojen 3 ja 4 lainsäädäntöehdotukset sekä sisämarkkinalausekkeen, jota sovellettaisiin niihin seikkoihin, joita ei yhdenmukaisteta täydellisesti. Sisämarkkinalauseke tekisi mahdolliseksi sen, että sopimuspuolet voisivat lausekkeen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa valita sovellettavaksi minkä tahansa jäsenvaltion lain silloinkin, kun kyseisen lain mukaan kuluttajansuoja olisi heikompi kuin kuluttajan asuinvaltion lain mukainen suoja. Koska tällainen lauseke olisi ristiriidassa Rooma I -asetuksen 6 artiklan kanssa, se edellyttäisi lainsäädännön

muuttamista ja merkittävää politiikan muutosta vain muutama kuukausi uudelleentarkastelulausekkeen sisältävän Rooma I -asetuksen hyväksymisen jälkeen (uudelleentarkastelu saatettava päätökseen viimeistään vuonna 2013). Elinkeinoelämä puoltaa tätä vaihtoehtoa, mutta vihreään kirjaan antamissaan vastauksissa useimmat jäsenvaltiot ja kaikki kuluttajajärjestöt ovat vastustaneet sitä. Vaihtoehto poistaisi kyllä sääntelyn aiheuttamia esteitä sisämarkkinoilta ja vähentäisi yrityksille koituvaa rasitetta, mutta se siirtäisi oikeudellisen epävarmuuden kuluttajan niskoille, millä olisi negatiivinen vaikutus kuluttajien markkinoita kohtaan tuntemaan luottamukseen. Se aiheuttaisi ongelmia myös kansallisille tuomioistuimille ja lainvalvontaviranomaisille, jotka joutuisivat soveltamaan ulkomaista lakia.

Komissio teki työohjelmassa mainitun vaikutusten arvioinnin, joka on nähtävissä seuraavalla sivustolla:

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Ehdotuksen tavoitteena on parantaa elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisten sisämarkkinoiden toimivuutta ja saada aikaan korkeatasoinen yleinen kuluttajansuoja yhdenmukaistamalla täysin kuluttajasopimusoikeuden keskeiset, sisämarkkinoihin liittyvät näkökohdat.

- **Oikeusperusta**

EY:n perustamissopimuksen 95 artikla

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin seuraavista syistä:

Jäsenvaltiot eivät pysty yksin ratkaisemaan sääntelyn hajanaisuuden ongelmaa, sillä ongelman perussyynä on nimenomaan se, että jäsenvaltiot soveltavat eri tavoin nykyisiin direktiiveihin sisältyviä yhdenmukaistamista koskevia vähimmäislausekkeita. Ongelmaa pahentaa myös se, että markkinoiden muutoksiin ja yhteisön lainsäädännössä oleviin puutteisiin ei reagoida koordinoitusti. Vain koordinoitun yhteisön toiminnan kautta voidaan edistää sisämarkkinoiden toteutumista ja ratkaista tämä ongelma.

Pelkästään jäsenvaltioiden koordinoimattomin toimin ei päästä tilanteeseen, jossa sekä yritykset ja varsinkin pk-yritykset että kuluttajat pystyisivät paremmin hyödyntämään sisämarkkinoiden tarjoamia etuja. Koordinoimattomalla toiminnalla ei myöskään pystytä hyödyntämään elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisten sisämarkkinoiden etuja, joihin kuuluu varsinkin rajat ylittävän etämyynnin merkittävä potentiaalinen lisääntyminen, josta varsinkin pk-yritykset voisivat hyötyä. Kuluttajienkin olisi vaikea hyödyntää rajat ylittävien markkinoiden tarjoamia laajempia tuotevalikoimia ja

edullisempia hintoja Hajanaisuus rajoittaisi lisäksi sellaisten kilpailukykyisten yritysten (varsinkin pk-yritysten) kehittymistä, jotka haluaisivat laajentaa toimintaansa koko yhteisön alueelle.

Ehdotuksen tavoitteet saavutetaan paremmin yhteisön toimilla seuraavista syistä:

Ehdotuksen perusajatuksena on yhteisön kuluttajasopimusoikeuden täysi yhdenmukaistaminen. Sen positiivinen vaikutus vähittäiskauppaan olisi merkittävä. Kuten vaikutustesarviointiraportista käy ilmi, yrityksille, jotka haluaisivat harjoittaa myyntiä muihin maihin, koituisi melkoisia säästöjä hallinnollisen rasiitteen vähenemisen ansiosta.

Ehdotuksella luotaisiin yksi säännöstö, joka takaisi kuluttajansuojan korkean tason koko yhteisössä ja mahdollistaisi sen, että elinkeinonharjoittajat voisivat myydä tuotteitaan kuluttajille kaikissa 27 jäsenvaltiossa samalla tavalla kuin kotimaassaan ja käyttää esimerkiksi samoja vakiosopimusehtoja ja samaa tiedotusmateriaalia. Ehdotus vähentäisi siten merkittävästi erilaisten sääntöjen noudattamisesta elinkeinonharjoittajille aiheutuvia kustannuksia ja takaisi samalla korkeatasoisen suojan kuluttajille.

Epäsuhta kotimaisen ja rajat ylittävän myynnin kasvupotentiaalin välillä on erityisen suuri internet-myynnissä, jonka kasvumahdollisuudet ovat todella suuret. Tämä ehdotus voisi siten olla yksi elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisten sisämarkkinoiden merkittävimmistä konkreettisista tuloksista.

Lainsäädännön hajanaisuus, joka johtuu tarkasteltavina oleviin direktiiveihin sisältyvän vähimmäislausauksen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa, käy ilmi kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten täytäntöönpanon vertailevasta analyysistä, jossa ovat mukana kaikki 27 jäsenvaltiota. Analyysi on julkaistu verkossa seuraavassa osoitteessa: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm#comp.

Vuoden 2008 Eurobarometritutkimuksen mukaan tämä lainsäädännön hajanaisuus muodostaa merkittävän esteen rajat ylittävälle kaupankäynnille.

Ehdotettavan direktiivin soveltamisala rajoittuu kuluttajansuojaa koskeviin sääntöihin, jotka liittyvät elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin sopimuksiin. Sillä yhdenmukaistetaan täysin kaikki sellaiset kuluttajansuojaa liittyvät seikat, joilla on merkitystä rajat ylittävässä kaupankäynnissä, eli seikat, jotka ovat keskeisiä elinkeinonharjoittajille vakiosopimusehtojen laatimisen ja tiedotusmateriaalin suunnittelun sekä liiketoiminnan harjoittamisen kannalta (esimerkiksi palautusten hallinnointi etämyynnin tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tapahtuvan myynnin yhteydessä).

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Komissio katsoo, että täyteen yhdenmukaistamiseen perustuva lähestymistapa, jota on kuluttajansuojan alalla sovellettu menestyksellä sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin yhteydessä, merkitsee uutta suuntaa kuluttajan sopimusoikeuksien alalla. Ehdotuksen vaikutusten ja hyötyjen esille tuomiseksi tarvitaan soveltuva viestintästrategia. Parlamentin ja neuvoston kanssa käytävän toimielintenvälisen vuoropuhelun lisäksi komissio aikoo lähikuukausina käydä aktiivisesti keskustelua myös kaikkien intressitahojen kanssa eri jäsenvaltioissa.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Ehdotettavalla säädöksellä säännellään vain kuluttajasopimuslainsäädännön keskeisiä piirteitä, eikä puututa sopimusoikeuden yleisempiin käsitteisiin, kuten oikeustoimikelpoisuuteen tai vahingonkorvauksiin.

Säännöksiä sovelletaan sekä kotimaisiin että rajojen yli tehtäviin sopimuksiin vihreän kirjan tulosten mukaisesti. Kotimaisten sopimusten sisällyttäminen soveltamisalaan on oikeasuhteista yhteisön sääntelyjärjestelmän yksinkertaistamista koskevan tavoitteen kannalta, sillä siten vältetään kaksitahoinen järjestelmä, joka aiheuttaisi lisää hajanaisuutta ja kilpailun vääristymiä pelkästään kotimaassa toimivien ja myös rajat ylittävää kauppaa harjoittavien yritysten välillä.

Viranomaisille koituva hallinnollinen rasite olisi mitätön, sillä ainoa tehtävä olisi ilmoittaa komissiolle kohtuuttomia sopimusehtoja koskevasta kansallisesta oikeuskäytännöstä komiteamenettelyn yhteydessä.

Sellaisten yhteisön elinkeinonharjoittajien, jotka haluavat laajentaa toimintaansa rajojen yli, hallinnolliset kustannukset pienenisivät merkittävästi täydellisen yhdenmukaistamisen myötä. Joillekin vain kotimaassa toimiville yrityksille, joita ei kiinnosta sisämarkkinoiden hyödyntäminen, koituisi pieniä menetyksiä sääntelymuutoksiin sopeutumisesta aiheutuvien kertaluonteisten kustannusten muodossa. Tietynyyppisille henkilökohtaiseen läsnäoloon perustuvaa vähittäiskauppaa harjoittaville yrityksille, kuten kuluttajien välittäjinä toimiville käytetyn tavaran kauppoille, voi koitua hieman lisärasitetta.

Jos ehdotus parantaa kuluttajansuojaa ja lisää kilpailua vähittäismarkkinoilla rajat ylittävän tarjonnan lisääntymisen myötä, kuluttajat hyötyvät, kun valikoima kasvaa, laatu paranee ja hinnat halpenevat.

- **Säädöslajin valinta**

Ehdotettu säädöslaji: direktiivi.

Muut säädöslajit eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Yhteisön sääntelyjärjestelmän hajanaisuus voidaan poistaa vain yhteisön tason lainsäädäntötoimenpitein. Itse- tai yhteissääntelyllä ei hajanaisuusongelmaa voitaisi ratkaista.

Direktiivi on asetusta parempi säädösmuoto, sillä sen säännösten sisällyttäminen nykyisiin kansallisiin sopimuslakeihin tai kuluttajansuojasääntöihin on joustavampaa. Se antaisi jäsenvaltioille tarpeellista harkintavaltaa, jotta ne voivat pitää voimassa kansallisen sopimuslainsäädännön oikeudellisia käsitteitä ja peruseriaatteita, jotka ovat yhdenmukaisia yhteisön lainsäädäntöehdotuksen tavoitteiden kanssa. Asetukseen verrattuna direktiivin täytäntöönpanon kautta voidaan saada kansallisella tasolla käyttöön yksi yhtenäinen säännöstö, jota elinkeinonharjoittajien on helpompi soveltaa ja tulkita, jonka noudattamista viranomaisien on helpompi valvoa ja joka on paremmin toissijaisuusperiaatteen mukainen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Perustettavasta kohtuuttomia sopimusehtoja käsittelevästä komiteasta aiheutuu yhden komiteamenettelyä tukevan virkamiehen palkkakustannus, arvoltaan 117 000 euroa. Lisäksi tulevat kustannukset täysistunnoista, joita on tarkoitus järjestää kolmesti vuodessa, joihin osallistuu yksi edustaja kustakin 27 jäsenvaltiosta ja joiden kustannuksiksi arvioidaan 20 000 euroa istuntoa kohti.

5. LISÄTIEDOT

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä.

Ehdotuksella yksinkertaistetaan merkittävästi kuluttajansuojaa koskevaa yhteisön säännöstöä. Ehdotuksella yhdistetään neljä direktiiviä niin, että yhteisiin piirteisiin liittyvä sääntely on järjestelmällistä ja päällekkäisyydet ja epä johdonmukaisuudet poistetaan. Ehdotettavalla direktiivillä säädetään johdonmukaisesti esimerkiksi sellaisista yhteisistä piirteistä kuin määritelmistä, ennen sopimuksen tekemistä annettavista perustiedoista sekä myynnin sopimusoikeudellisista näkökohdista, joita koskevat säännökset ovat nykyisissä direktiiveissä hajallaan.

Ehdotus sisältyy yhteisön säännöstön ajantasaistamista ja yksinkertaistamista koskevaan komission ohjelmaan ja sen työ- ja lainsäädäntöohjelmaan viitenumerolla 2008/SANCO/001.

- **Lainsäädännön kumoaminen**

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

- **Vastaavuustaulukko**

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotettu säädös on ETAn kannalta merkittävä, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan myös ETAa.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

Luvussa I esitetään yhteiset määritelmät, kuten 'kuluttaja' ja 'elinkeinonharjoittaja', sekä vahvistetaan täyden yhdenmukaistamisen periaate.

Luvussa II säädetään tiedoista, jotka elinkeinonharjoittajien on annettava ennen jokaisen kuluttajasopimuksen tekemistä, sekä kuluttajien puolesta sopimuksia tekeviä

välittäjiä koskevista tiedonantovelvoitteista. Luvussa III, jota sovelletaan vain etäsopimukseen ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimukseen, säädetään erityisistä tiedonantovaatimuksista ja peruuttamisoikeudesta (voimassaoloaika, käyttäminen ja vaikutukset) johdonmukaisella tavalla. Luvussa viitataan liitteessä I olevassa B osassa esitettävään vakiomuotoiseen peruuttamislomakkeeseen.

Luvussa IV selkiytetään direktiivin 99/44/EY säännöksiä. Siinä säilytetään periaate, jonka mukaan elinkeinonharjoittaja on vastuussa kuluttajalle kahden vuoden ajan, jos tavarat eivät ole sopimuksen mukaisia. Luvussa otetaan käyttöön uusi sääntö, jonka mukaan vaaranvastuu tavaroille aiheutuvista vahingoista siirtyy kuluttajalle vasta sitten, kun hän tai hänen nimeämänsä kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut tavarat hallintaansa.

Luvussa V säädetään yleisesti ottaen direktiivin 93/13/ETY soveltamisalaan kuuluvista asioista. Sitä sovelletaan kohtuuttomiin sopimusehtoihin, joista ei ole neuvoteltu erikseen, kuten vakioehtoihin. Kohtuuttomina pidetään sopimusehtoja, jotka aiheuttavat huomattavan epätasapainon kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien oikeuksien ja velvollisuuksien välille, eivätkä ne ole kuluttajaa sitovia. Oikeusvarmuuden takaamiseksi direktiivi sisältää kaksi luetteloa kohtuuttomista sopimusehdoista. Liitteessä II luetellaan ehdot, joita pidetään kaikissa tilanteissa kohtuuttomina. Liitteessä III esitetään luettelo ehdoista, joita pidetään kohtuuttomina, ellei elinkeinonharjoittaja muuta osoita. Kaikissa jäsenvaltioissa sovelletaan samoja luetteloita, joita voidaan muuttaa vain direktiivissä säädettyä komiteamenettelyä noudattaen.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**kuluttajan oikeuksista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan, ottavat huomioon komission ehdotuksen¹, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon², noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä³ sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY⁴, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/13/ETY⁵, kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY⁶ sekä kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/44/EY⁷ vahvistetaan joukko kuluttajasopimuksiin liittyviä oikeuksia.
- (2) Näitä direktiivejä on saatujen kokemusten perusteella tarkasteltu uudelleen sovellettavien sääntöjen yksinkertaistamiseksi, epä johdonmukaisuuksien poistamiseksi ja säännöksissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Uudelleentarkastelun perusteella on asianmukaista korvata mainitut neljä direktiiviä tällä yhdellä direktiivillä. Siksi tässä direktiivissä olisi vahvistettava yhteisiä seikkoja koskevat säännöt ja luovuttava aikaisempien direktiivien mukaisesta vähimmäistason yhdenmukaistamisesta, jonka nojalla jäsenvaltioilla on ollut mahdollisuus pitää voimassa tai antaa direktiivejä tiukempia kansallisia säännöksiä.
- (3) Perustamissopimuksen 153 artiklan 1 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa määrätään, että yhteisö myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason toteuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa perustamissopimuksen 95 artiklan nojalla.

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ EUVL C , , s. .

⁴ EYVL L 372, 31.12.1985, s. 31.

⁵ EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁶ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2007/64/EY (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁷ EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12.

- (4) Perustamissopimuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus sekä sijoittautumisvapaus. Kuluttajansuojaa koskevan säännösten tietyjen näkökohtien yhdenmukaistaminen on välttämätöntä, jotta saataisiin aikaan todelliset kuluttajan sisämarkkinat, joilla vallitsee asianmukainen tasapaino kuluttajansuojan korkean tason ja yritysten kilpailukykyyn välillä, ja jotta voitaisiin varmistaa, että toissijaisuusperiaatetta kunnioitetaan.
- (5) Kuluttajat eivät vielä käytä täysimääräisesti hyväkseen rajojen yli tapahtuvaa etämyyntiä, vaikka tämän mahdollisuuden pitäisi olla yksi keskeisistä sisämarkkinoiden mukanaan tuomista eduista. Etämyynti jäsenvaltioiden sisällä on viime vuosina kasvanut nopeasti, mutta valtiosta toiseen tapahtuvan etämyynnin kasvu on siihen verrattuna ollut hidasta. Epäsuhta on erityisen merkittävä internetmyynnissä, jonka kasvupotentiaali on suuri. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltujen sopimusten tekemistä rajoittavat monet tekijät, kuten eri jäsenvaltioiden kuluttajansuojasääntöjen erot. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tapahtuva kaupankäynti jäsenvaltioiden sisällä on lisääntynyt viime vuosina merkittävästi varsinkin palvelualalla (esim. julkiset palvelut), mutta niiden kuluttajien määrä, jotka käyttävät tätä mahdollisuutta hankintoihin muista maista on pysynyt vaatimattomana. Liiketoimintamahdollisuudet ovat lisääntyneet monissa jäsenvaltioissa, ja pienet ja keskisuuret yritykset (sekä yksityiset ammatinharjoittajat) ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tapahtuvaa myyntiä harjoittavien yritysten edustajat lienevät varsinkin raja-alueilla entistä halukkaampia etsimään kaupankäyntimahdollisuuksia muista jäsenvaltioista. Siksi kuluttajille annettavia tietoja ja peruuttamisoikeutta koskevien säännösten täysi yhdenmukaistaminen etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävien sopimusten osalta parantaa elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisten sisämarkkinoiden toimivuutta.
- (6) Kuluttajasopimuksia koskevissa jäsenvaltioiden laeissa on tuntuvia eroja, jotka voivat aiheuttaa merkittäviä kilpailun vääristymiä ja haitata sisämarkkinoiden kitkatonta toimintaa. Voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä, joka koskee etäsopimuksina ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjä kuluttajasopimuksia, kulutustavaroita ja takuita sekä kohtuuttomia sopimusehtoja, vahvistetaan vähimmäisvaatimukset lainsäädännön yhdenmukaistamiselle ja jätetään jäsenvaltioille mahdollisuus pitää voimassa tai ottaa käyttöön tiukempia toimenpiteitä kuluttajansuojan korkeamman tason varmistamiseksi alueellaan. Lisäksi monien kysymysten sääntely eri direktiiveissä on epä johdonmukaista, tai kysymyksiä on jätetty avoimiksi. Näitä kysymyksiä on eri jäsenvaltioissa ratkaistu eri tavoin. Tämän seurauksena kansalliset säännökset, joilla kuluttajasopimukseen liittyvät direktiivit pannaan täytäntöön, eroavat toisistaan merkittävästi.
- (7) Nämä erot aiheuttavat sisämarkkinoilla merkittäviä esteitä, jotka vaikuttavat niin yrityksiin kuin kuluttajiinkin. Erilaisten vaatimusten noudattaminen aiheuttaa lisäkustannuksia yrityksille, jotka haluavat myydä tavaroita tai tarjota palveluja rajojen yli. Hajanaisuus ei myöskään ole omiaan lisäämään kuluttajien luottamusta kaupantekoon sisämarkkinoilla. Kuluttajien luottamusta heikentää vielä se, että kuluttajansuojan taso vaihtelee yhteisön alueella. Ongelma on erityisen ajankohtainen markkinoiden viimeaikaisten muutosten vuoksi.
- (8) Joidenkin keskeisten säännösten täysi yhdenmukaistaminen lisää tuntuvasti oikeusvarmuutta sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien kannalta. Sekä kuluttajat että elinkeinonharjoittajat voivat luottaa selkeästi määriteltyihin oikeuskäsitteisiin

perustuviin yhtenäisiin sääntelypuitteisiin, joilla säännellään elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin sopimuksiin liittyviä tiettyjä näkökohtia yhteisössä. Seurauksena on sääntöjen hajanaisuudesta johtuvien esteiden kaatuminen ja sisämarkkinoiden toteutuminen tällä alalla. Esteet voidaan poistaa vain vahvistamalla yhdenmukaiset säännöt yhteisön tasolla. Lisäksi kuluttajat hyötyvät korkeatasoisesta kuluttajansuojasta koko yhteisössä.

- (9) Tällä direktiivillä olisi yhdenmukaistettava tietyt elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin sopimuksiin liittyvät seikat. Nämä seikat ovat ennen sopimuksen tekemistä ja sen täyttämisen aikana annettavat tiedot, peruuttamisoikeus etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten osalta, myyntisopimuksiin liittyvät kuluttajan oikeudet sekä kohtuuttomat sopimusehdot kuluttajasopimuksissa.
- (10) Tämän direktiivin säännökset eivät rajoita sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008⁸, jäljempänä Rooma I -asetus, soveltamista.
- (11) Kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluita koskeva yhteisön lainsäädäntö sisältää useita kuluttajansuojaan liittyviä säännöksiä. Siksi tämän direktiivin säännökset koskevat rahoituspalveluihin liittyviä sopimuksia vain silloin, kun se on tarpeen sääntelyn puutteiden korjaamiseksi.
- (12) Etäsopimuksen uuden määritelmän olisi katettava kaikki tapaukset, joissa myynti- tai palvelusopimus tehdään käyttäen pelkästään yhtä tai useampaa etäviestintä (kuten postia, internetiä, puhelinta tai faksia). Tätä kautta saataisiin aikaan tasapuolinen toimintaympäristö kaikille etämyyntiä harjoittaville elinkeinonharjoittajille. Se parantaisi myös oikeusvarmuutta verrattuna nykyiseen määritelmään, joka edellyttää elinkeinonharjoittajan järjestämän etämyyntimenetelmän käyttämistä sopimuksen tekemiseen saakka.
- (13) Olosuhteilla, joissa tarjous tehtiin tai sopimus neuvoteltiin, ei pitäisi olla merkitystä etäsopimuksen määritelmän kannalta. Kuluttajan ei pitäisi menettää suojaa siksi, että elinkeinonharjoittaja on satunnainen etämyyjä tai käyttää kolmannen osapuolen järjestämää menetelmää, kuten verkkosivustoa. Myös sellainen sopimus, jonka elinkeinonharjoittaja ja kuluttaja ovat neuvotelleet henkilökohtaisesti läsnä olevina, olisi katsottava etäsopimukseksi, jos sopimus myöhemmin tehdään käyttäen pelkästään etäviestintää, kuten internetiä tai puhelinta. Yksinkertaisempi etäsopimuksen määritelmä parantaisi myös elinkeinonharjoittajien oikeusvarmuutta ja suojaisi heitä epäterveeltä kilpailulta.
- (14) Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus olisi määriteltävä sopimukseksi, joka on tehty muualla kuin toimitiloissa niin, että elinkeinonharjoittaja ja kuluttaja ovat olleet samanaikaisesti läsnä, esimerkiksi kuluttajan kotona tai työpaikalla. Toimittaessa muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa kuluttajaan kohdistuu psykologista painetta riippumatta siitä, onko hän pyytänyt elinkeinonharjoittajaa käymään luonaan vai ei. Jotta estettäisiin sääntöjen kiertäminen, kun kuluttajaa lähestytään muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, myös sellaista sopimusta, joka neuvotellaan esimerkiksi kuluttajan kotona mutta tehdään myymälässä, olisi pidettävä muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtynä sopimuksena.

⁸ EYVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

- (15) Toimitilana olisi pidettävä kaikenlaisia tiloja (kuten myymälöitä tai kuorma-autoja), jotka ovat elinkeinonharjoittajan pysyviä toimipaikkoja. Myyntikojuja ja näyttelyosastoja olisi pidettävä toimitiloina, vaikka elinkeinonharjoittaja käyttäisi niitä vain tilapäisesti. Muita tiloja, jotka on vuokrattu lyhyeksi ajaksi ja joihin elinkeinonharjoittaja ei ole sijoittautunut (kuten hotelleja, ravintoloita, konferenssikeskuksia tai teattereita, jotka on vuokrannut käyttöönsä elinkeinonharjoittaja, joka ei ole sijoittautunut sinne) ei pitäisi pitää toimitiloina. Toimitiloina ei myöskään tulisi pitää yleisiä tiloja, kuten julkisia liikennevälineitä tai laitoksia, eikä yksityiskoteja tai työpaikkoja.
- (16) Pysyvän välineen määritelmän tulisi sisältää erityisesti paperille tulostetut asiakirjat, muistitikut, CD-ROM-levyt, DVD-levyt, muistikortit ja tietokoneen kovalevyt, joille sähköpostiviestit tai PDF-tiedostot on tallennettu.
- (17) Kuluttajilla pitäisi olla oikeus saada tietoja ennen sopimuksen tekemistä. Elinkeinonharjoittajia ei kuitenkaan pitäisi velvoittaa antamaan tietoja, jos ne ilmenevät asiayhteydestä. Esimerkiksi elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävässä kaupassa tuotteen pääominaisuudet, elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys ja toimitusjärjestelyt voivat ilmetä asiayhteydestä. Etämyynnin ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa suoritettavien liiketoimien osalta elinkeinonharjoittajan olisi aina annettava tiedot maksujärjestelyihin, toimitukseen, sopimuksen täyttämiseen ja valitusten käsittelyyn sovellettavasta käytännöstä, sillä nämä eivät ehkä ilmene asiayhteydestä.
- (18) Elinkeinonharjoittajilla olisi oltava velvollisuus tiedottaa kuluttajille etukäteen kaikista sellaisista järjestelyistä, joissa kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajalle etumaksu, mukaan luettuina järjestelyt, joissa kuluttajan luotto- tai maksukortilta varataan jokin summa.
- (19) Julkisessa huutokaupassa huutokaupanpitäjä voi menetelmän luonteen ja perinteiden takia ilmoittaa omat yhteystietonsa sen sijaan, että ilmoittaisi sen myyjän maantieteellisen osoitteen ja henkilöllisyyden, jonka puolesta hän myy tavaroita.
- (20) Kuluttajan olisi tiedettävä, tekeekö hän sopimuksen elinkeinonharjoittajan vai toisen kuluttajan puolesta toimivan välittäjän kanssa, sillä jälkimmäisessä tapauksessa kuluttaja ei ole oikeutettu tämän direktiivin mukaiseen suojaan. Välittäjän olisi siksi ilmoitettava tällaisesta tilanteesta ja sen seurauksista. Välittäjän käsitteeseen ei pitäisi sisällyttää verkossa toimivia kauppapaikkoja, jotka eivät tee sopimuksia toisen osapuolen nimissä tai puolesta.
- (21) Etäsopimusten osalta tiedonantovaatimukset olisi sopeutettava niin, että otetaan huomioon tiettyjen välineiden tekniset rajoitteet, kuten merkkimäärä tietyissä matkapuhelinnäytöissä tai televisiomainoksiin liittyvät aikarajoitukset. Tällaisessa tapauksessa elinkeinonharjoittajan olisi annettava ainakin noudatettava vähimmäistiedot ja neuvottava kuluttajalle toinen tietolähde, esimerkiksi maksuton puhelinnumero tai hyperlinkki elinkeinonharjoittajan verkkosivulle, josta tarvittavat tiedot ovat suoraan ja helposti saatavissa.
- (22) Etämyynnissä kuluttaja ei voi nähdä tuotetta ennen sopimuksen tekemistä, ja siksi hänellä olisi oltava peruuttamisoikeus, jotta hän voi varmistaa tuotteiden luonteen ja toimivuuden.
- (23) Nykyisin peruuttamisen määräajat vaihtelevat eri jäsenvaltioissa ja riippuen siitä, onko kyseessä etäsopimus vai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, ja tämä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja erilaisten sääntöjen

noudattamisesta johtuvia kustannuksia. Etäsopimuksiin ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtäviin sopimuksiin olisi sovellettava samaa peruuttamista koskevaa määräaika.

- (24) Oikeusvarmuuden takaamiseksi tässä direktiivissä tarkoitettujen määräaikojen laskemiseen olisi sovellettava määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁹. Siksi kaikki tähän direktiiviin sisältyvät määräajat olisi katsottava ilmaistuiksi kalenteripäivinä.
- (25) Tällä direktiivillä ei rajoiteta tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") 9 ja 11 artiklassa vahvistettujen, sähköisessä muodossa tehtäviä sopimuksia ja tilauksia koskevien säännösten soveltamista.
- (26) Kun kuluttaja tilaa samalta elinkeinonharjoittajalta useamman kuin yhden tavarahan, hänellä olisi oltava peruuttamisoikeus kunkin yksittäisen tavarahan osalta. Jos tavarahan toimitetaan erikseen, peruuttamista koskevan määräajan pitäisi alkaa silloin, kun kuluttaja saa kunkin yksittäisen tavarahan hallintaansa. Jos tavara toimitetaan erissä tai osina, peruuttamista koskevan määräajan pitäisi alkaa silloin, kun kuluttaja tai hänen osoittamansa kolmas osapuoli saa hallintaansa viimeisen erän tai osatoimituksen.
- (27) Jos elinkeinonharjoittaja ei ole ilmoittanut kuluttajalle peruuttamisoikeudesta ennen etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyn sopimuksen tekemistä, peruuttamista koskevaa määräaika olisi pidennettävä. Oikeusvarmuuden turvaamiseksi olisi kuitenkin sovellettava kolmen kuukauden vanhentumisaika sillä edellytyksellä, että elinkeinonharjoittaja on täyttänyt kaikki sopimusvelvoitteensa. Elinkeinonharjoittajan olisi katsottava täyttäneen kaikki sopimusvelvoitteensa, kun kuluttajan tilaamat tavarahan on toimitettu tai palvelut kokonaan suoritettu.
- (28) Peruuttamisoikeutta on sovellettu eri jäsenvaltioissa eri tavoin, mikä on aiheuttanut kustannuksia rajat ylittävää myyntiä harjoittaville yrityksille. Kuluttajan käyttöön tarkoitettuna yhdenmukaistetun vakiomuotoisen peruuttamislomakkeen avulla voidaan yksinkertaistaa peruuttamisprosessia ja lisätä oikeusvarmuutta. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi pidättäydyttävä lisäämästä yhteisön laajuisesti käytettävään vakiolomakkeeseen mitään esitystapaan liittyviä vaatimuksia esimerkiksi käytettävästä kirjasinkoosta.
- (29) Kokemuksesta tiedetään, että monet kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat viestivät mielellään elinkeinonharjoittajan verkkosivuston kautta, ja siksi elinkeinonharjoittajan olisi voitava tarjota kuluttajalle mahdollisuus täyttää peruuttamislomake verkossa. Tällöin elinkeinonharjoittajan olisi toimitettava vastaanottokuittaus sähköpostitse viipymättä.
- (30) Jos kauppa peruutetaan, elinkeinonharjoittajan olisi palautettava kaikki kuluttajan suorittamat maksut, myös sellaiset, jotka on suoritettu niiden kulujen kattamiseksi, joita elinkeinonharjoittajalle on koitunut tavaroiden toimittamisesta kuluttajalle.

⁹ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (31) Jotkut kuluttajat käyttävät peruuttamisoikeuttaan käytettyään tavaroita enemmän kuin olisi tarpeen niiden luonteen ja toimivuuden toteamiseksi. Tällöin kuluttajan olisi vastattava tavaroiden arvon alenemisesta. Tavarantoimivuuden toteamiseksi kuluttajan olisi käsiteltävä tai kokeiltava sitä samalla tavoin kuin hän voisi tehdä myymälässä. Kuluttajan pitäisi esimerkiksi vain kokeilla vaatetta, ei käyttää sitä. Jotta voidaan varmistaa palvelusopimusten peruuttamisoikeuden toimivuus, kuluttajalle ei pitäisi koitua mitään kustannuksia sellaisen sopimuksen peruuttamisesta, jossa on kyse esimerkiksi ei-kiireellisistä kunnostustöistä, joita voidaan myydä kuluttajille painostusta käyttäen heidän kotonaan niin, että palvelu suoritetaan heti ennen peruuttamista koskevan määräajan umpeutumista.
- (32) Jotta elinkeinonharjoittaja ei joutuisi suorittamaan korvausta kuluttajalle, joka ei ole palauttanut tavaroita, kuluttaja olisi velvoitettava palauttamaan tavarat neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun hän on ilmoittanut elinkeinonharjoittajalle päätöksestään peruuttaa kauppa.
- (33) Peruuttamisoikeudesta olisi oltava joitakin poikkeuksia esimerkiksi tapauksissa, joissa peruuttaminen ei olisi asianmukaista tuotteen luonteen takia. Tämä koskisi esimerkiksi viiniä, joka toimitetaan pitkän ajan kuluttua spekulatiivisen sopimuksen tekemisestä ja jonka arvo on riippuvainen markkinoilla tapahtuvista muutoksista (vielä pullottamaton viini, *vin en primeur*).
- (34) Myös sellaisia palveluita koskevien etäsopimusten yhteydessä, joiden suorittaminen alkaa peruuttamista koskevan määräajan aikana (esimerkiksi kun kuluttaja lataa tiedostoja itselleen määräajan aikana), olisi kohtuutonta sallia peruuttaminen sen jälkeen, kun kuluttaja on käyttänyt palvelua osittain tai kokonaan. Siksi kuluttajan olisi menetettävä peruuttamisoikeutensa, kun suorittaminen alkaa kuluttajan ennakolta antamalla nimenomaisella suostumuksella.
- (35) Komissio on havainnut merkittäviä kuluttajansuojaongelmia asuntojen remontoinnin alalla, jolla kuluttajia painostetaan voimakkaasti tilaamaan kalliita kunnostustöitä. Tietojen antamista ja kaupan peruuttamista koskevia sääntöjä olisi selkiytettävä ja ulotettava ne koskemaan tällaisia sopimuksia. Vain kiinteään omaisuuteen liittyvien oikeuksien siirtoa koskevat sopimukset olisi jätettävä etäsopimukseen ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtäviin sopimuksiin sovellettavien, tietojen antamista ja peruuttamisoikeutta koskevien sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (36) Peruuttamisoikeuden soveltaminen tiettyihin majoitus-, kuljetus- ja vapaa-ajan palveluihin ei ehkä olisi asianmukaista. Tällaisen sopimuksen tekeminen merkitsee kapasiteetin varaamista sopimuksen täyttämiseksi, ja sopimuksen peruuntuessa elinkeinonharjoittajan voi olla vaikea löytää tälle kapasiteetille muuta käyttöä. Siksi kuluttajille annettavia tietoja ja peruuttamisoikeutta koskevia säännöksiä ei pitäisi soveltaa kyseisiin etäsopimuksiin.
- (37) Lainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja oikeusvarmuuden takaamiseksi peruuttamisoikeutta olisi sovellettava kaikenlaisiin muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtäviin sopimuksiin poikkeuksena ainoastaan tarkoin määritellyt olosuhteet, jotka on helppo todentaa. Siksi peruuttamisoikeutta ei pitäisi soveltaa kuluttajan kotona tehtäviin kiireellisiin korjaustöihin, koska se ei soveltuisi tilanteen kiireellisyyden takia, eikä markettien kotiinkuljetuspalveluihin, joiden kautta kuluttajat voivat tilata liikkeen verkkosivuilta elintarvikkeita, juomia ja muita kotitalouden päivittäistavaroita kotiin toimitettuina. Nämä ovat tavaroita, joiden hinnat ovat alhaisia ja joita kuluttajat ostavat säännöllisesti päivittäiseen kulutukseen tai käyttöön kotitaloudessa, eikä niiden siksi pitäisi kuulua peruuttamisoikeuden piiriin. Suurimmat

kuluttajien kohtaamat ongelmat ja useimmat riitatapaukset elinkeinonharjoittajien kanssa koskevat tavaroiden toimittamista ja liittyvät esimerkiksi tavaroiden katoamiseen tai vahingoittumiseen kuljetuksen aikana ja toimituksen myöhästymiseen tai puutteellisuuteen. Siksi on tarpeen selkiyttää ja yhdenmukaistaa toimitusta ja vaaranvastuun siirtymistä koskevia kansallisia sääntöjä.

- (38) Kulutustavaroiden myynnin yhteydessä kuljetus voidaan järjestää useilla tavoilla. Vain sellainen sääntö, josta voidaan vapaasti poiketa, on tarpeeksi joustava kaikkien vaihtoehtojen ottamiseksi huomioon. Kuluttajan olisi oltava suojattu kaikkia vahinkoja vastaan, jotka aiheutuvat tavaroille elinkeinonharjoittajan järjestämän kuljetuksen aikana. Vaaranvastuun siirtymistä koskevaa sääntöä ei pitäisi soveltaa, jos kuluttaja perusteettomasti lykkää tavaroiden ottamista haltuunsa (esimerkiksi jos kuluttaja ei nouda lähetystä postitoimipaikasta postin asettamassa määräajassa). Sellaisessa tapauksessa kuluttajan olisi kannettava vastuu vahingoista elinkeinonharjoittajan kanssa sovitun toimitusajan jälkeen.
- (39) Elinkeinonharjoittajan olisi vastattava kuluttajalle tavaroissa olevista virheistä. Tavaroiden olisi katsottava olevan virheettömiä, jos ne ovat tiettyjen, lähinnä tavaroiden ominaisuuksia koskevien ehtojen mukaisia. Tavaroiden laatu ja ominaisuudet, joita kuluttajat voivat kohtuudella odottaa, ovat riippuvaisia muiden muassa siitä, ovatko tavarat uusia vai käytettyjä sekä siitä, mikä on tavaroiden odotettavissa oleva käyttöikä.
- (40) Jos tavara on virheellinen, kuluttajalla olisi ensin oltava mahdollisuus vaatia elinkeinonharjoittajaa korjaamaan tavara tai vaihtamaan se elinkeinonharjoittajan valinnan mukaan, paitsi jos elinkeinonharjoittaja näyttää toteen, että mainitut korvaustavat olisivat lainvastaisia tai mahdottomia tai edellyttäisivät elinkeinonharjoittajalta suhteetonta panostusta. Elinkeinonharjoittajan panostuksen määrä olisi määritettävä objektiivisesti niin, että otetaan huomioon virheen korjaamisesta aiheutuvat kustannukset, tavaroiden arvo sekä virheen merkittävyys. Varaosien puutetta ei pitäisi pitää perusteena sille, että elinkeinonharjoittaja ei voi oikaista virhettä kohtuullisen ajan kuluessa tai ilman suhteetonta panostusta.
- (41) Kuluttajalle ei pitäisi koitua virheen oikaisemisesta mitään kuluja, kuten postitus-, työ- tai materiaalikulunnuksia. Kuluttajalla ei myöskään pitäisi olla velvollisuutta suorittaa elinkeinonharjoittajalle korvausta viallisten tavaroiden käytöstä.
- (42) Jos elinkeinonharjoittaja on kieltäytynyt oikaisemasta virhettä tai jättänyt virheen oikaisematta useammin kuin kerran, kuluttajalla pitäisi olla oikeus vapaasti valita jokin käytettävissä olevista oikaisukeinoista. Elinkeinonharjoittaja voi nimenomaisen kieltäytymisen lisäksi kieltäytyä myös epäsuorasti eli olla ottamatta kuluttajan oikaisuvaatimusta lainkaan huomioon.
- (43) Direktiivin 1999/44/EY mukaisesti jäsenvaltioilla oli mahdollisuus säätää vähintään kahden kuukauden pituisesta ajasta, jonka kuluessa kuluttajan oli ilmoitettava elinkeinonharjoittajalle kaikista virheistä. Täytäntöönpanosäännösten erilaisuus on aiheuttanut kaupan esteitä. Siksi on tarpeen poistaa tämä sääntelyä koskeva valinnaisuus ja parantaa oikeusvarmuutta velvoittamalla kuluttajat ilmoittamaan elinkeinonharjoittajalle virheestä kahden kuukauden kuluessa sen havaitsemispäivästä.
- (44) Osa elinkeinonharjoittajista tai tuottajista myöntää kuluttajille kaupallisia takuita. Sen varmistamiseksi, ettei kuluttajaa harhauteta, kaupallisissa takuissa olisi oltava tietyt tiedot, kuten takuun voimassaoloaika ja maantieteellinen soveltamisalue sekä ilmoitus siitä, että kaupallisella takuulla ei ole vaikutusta lain mukaisiin kuluttajan oikeuksiin.

- (45) Kuluttajia on tarpeen suojata sellaisilta kohtuuttomilta sopimusehdoilta, esimerkiksi vakiosopimusehdoilta, joista ei ole neuvoteltu erikseen. Kohtuuttomia ehtoja koskevia sääntöjä ei pitäisi soveltaa sellaisiin ehtoihin, joihin kuluttaja on suostunut neuvottelun jälkeen. Neuvotteluksi ei pitäisi katsoa mahdollisuutta valita eri sopimusehdoista, jotka on laatinut elinkeinonharjoittaja tai kolmas osapuoli elinkeinonharjoittajan puolesta.
- (46) Kohtuuttomia sopimusehtoja koskevia säännöksiä ei pitäisi soveltaa sopimusehtoihin, jotka vastaavat yhteisön lainsäädännön mukaisia jäsenvaltion pakottavia lakeja tai asetuksia. Kohtuuttomuuden arviointia ei pitäisi myöskään tehdä ehdoille, jotka vastaavat sellaisten kansainvälisten sopimusten määräyksiä tai periaatteita, joissa jäsenvaltiot tai yhteisö ovat osapuolina.
- (47) Kuluttajasopimusten kieliasun olisi oltava selkeä ja ymmärrettävä ja niiden olisi oltava helposti luettavia. Elinkeinonharjoittajien olisi voitava vapaasti valita sopimusehtojen kirjasinlaji ja -koko. Kuluttajalla pitäisi olla mahdollisuus lukea ehdot ennen sopimuksen tekemistä. Tämä mahdollisuus voidaan antaa kuluttajalle toimittamalla ehdot hänelle pyynnöstä (elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyt sopimukset), asettamalla ehdot saatavilla muulla tavoin (esimerkiksi elinkeinonharjoittajan verkkosivujen kautta etäsopimusten osalta) tai liittämällä vakioehdot tilauslomakkeeseen (muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyt sopimukset). Elinkeinonharjoittajan olisi saatava kuluttajan nimenomainen suostumus kaikkiin maksuihin, jotka eivät kuulu elinkeinonharjoittajan pääasiallisen sopimusvelvoitteen täyttämiseen suoritettavaan korvaukseen. Järjestelmät, joissa suostumuksen antamisesta on erikseen kieltäydyttävä, kuten valmiiksi täytetyt valintaruudut verkkosivuilla, olisi kiellettävä.
- (48) Arvioitaessa vilpittömässä mielessä toimimista olisi kiinnitettävä erityistä huomiota osapuolten neuvotteluasemien vahvuuteen sekä siihen, onko kuluttajaa jollakin tavoin taivuteltu suostumaan ehtoon ja onko tavarat ja palvelut myyty tai toimitettu kuluttajan erityistilauksesta. Elinkeinonharjoittaja voi täyttää vilpittömässä mielessä toimimista koskevan vaatimuksen kohtelemalla toista osapuolta oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti ja ottamalla tämän oikeudet edut huomioon.
- (49) Tätä direktiiviä sovellettaessa ehtojen kohtuullisuuden arvioinnin ei pitäisi koskea ehtoja, jotka koskevat sopimuksen pääkohdetta tai tavaroiden ja palvelujen hinta-laatusuhdetta, paitsi jos ehdot eivät täytä avoimuutta koskevia vaatimuksia. Sopimuksen pääkohde ja hinta-laatusuhde olisi kuitenkin otettava huomioon arvioitaessa muiden ehtojen kohtuullisuutta. Esimerkiksi vakuutus sopimusten vakuutettua riskiä tai vakuutusenantajan vastuuta selvästi määrittelevien tai rajaavien ehtojen ei pitäisi kuulua arviointiin, koska nämä rajoitukset otetaan huomioon kuluttajan maksaman vakuutusmaksun laskemisessa.
- (50) Oikeusvarmuuden takaamiseksi ja sisämarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi tähän direktiiviin olisi sisällytettävä kaksi luetteloa kohtuuttomista ehdoista. Liitteessä II luetellaan ehdot, joita olisi pidettävä kaikissa tilanteissa kohtuuttomina. Liitteessä III esitetään luettelo ehdoista, joita olisi pidettävä kohtuuttomina, ellei elinkeinonharjoittaja muuta osoita. Kaikissa jäsenvaltioissa olisi sovellettava samoja luetteloita.

- (51) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁰ mukaisesti.
- (52) Komissio olisi erityisesti valtuutettava muuttamaan liitteitä II ja III, jotka koskevat sopimusehtoja, joiden katsotaan tai oletetaan olevan kohtuuttomia. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (53) Liitteiden II ja III muuttamista koskevaa komission valtuutusta olisi käytettävä sen varmistamiseksi, että kohtuuttomia ehtoja koskevia sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisesti, lisäämällä liitteisiin ehtoja, joiden olisi katsottava olevan kohtuuttomia kaikissa olosuhteissa tai joita olisi pidettävä kohtuuttomina, ellei elinkeinonharjoittaja ole muuta osoittanut.
- (54) Jäsenvaltiot voivat käyttää mitä tahansa kansallisen sopimusoikeuden välinettä, joka täyttää vaatimuksen, jonka mukaan kohtuuttomien sopimusehtojen ei tulisi olla kuluttajaa sitovia.
- (55) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla on käytettävissään riittävät ja tehokkaat keinot kuluttajasopimusten kohtuuttomien ehtojen soveltamisen lopettamiseksi.
- (56) Perustamissopimuksen mukaisesti tämän direktiivin tavoitteena on kuluttajansuojan korkea taso. Tämän direktiivin säännökset eivät estä elinkeinonharjoittajia tarjoamasta kuluttajille sopimusjärjestelyjä, jotka antavat tämän direktiivin säännösten tarjoamaa suojaa paremman kuluttajansuojan.
- (57) Henkilöillä ja organisaatioilla, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan on perusteltu intressi suojella kuluttajasopimukseen liittyviä oikeuksia, olisi oltava käytettävissään oikeussuojakeinot asian saattamiseksi joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta ratkaista kanteet tai ryhtyä tarkoituksenmukaisiin oikeustoimiin.
- (58) Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on varmistettava, että seuraamukset pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (59) Kuluttajan ei pitäisi jäädä vaille tämän direktiivin tarjoamaa suojaa. Jos sopimukseen sovelletaan EU:n ulkopuolisen maan lakia, olisi käytettävä sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) sen määrittämiseksi, säilyykö kuluttajansuoja tämän direktiivin mukaisena.
- (60) Euroopan komissio pyrkii löytämään sopivimman tavan sen varmistamiseksi, että kaikille kuluttajille annetaan myyntipaikalla tiedot heidän oikeuksistaan.
- (61) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11 päivänä toukokuuta 2005 annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä

¹⁰ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2005/29/EY¹¹ (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) kielletään toimitukset, joita ei ole tilattu, mutta ei säädetä sopimukseen perustuvista oikeussuojakeinoista, joten tässä direktiivissä on tarpeen ottaa käyttöön oikeussuojakeino, jolla kuluttaja vapautetaan vastasuorituksesta tällaisen toimituksen osalta.

- (62) Direktiivissä 2002/58/EY säädetään jo ei-toivotusta viestinnästä ja taataan kuluttajansuojan korkea taso. Direktiivissä 97/7/EY olevaan 10 artiklaan sisältyvät samaa asiaa koskevat vastaavat säännökset olisi kumottava.
- (63) Tätä direktiiviä on syytä tarkastella uudelleen, jos havaitaan sisämarkkinoita haittaavia esteitä. Uudelleentarkastelun seurauksena komissio voi antaa ehdotuksen tämän direktiivin muuttamisesta, esimerkiksi siten, että muuta kuluttajansuojalainsäädäntöä muutetaan ottaen huomioon komission kuluttajansuojastrategian mukainen sitoumus tarkastella uudelleen yhteisön säännöstöä korkeatasoisen yhteisen kuluttajansuojan saavuttamiseksi.
- (64) Direktiivit 85/577/ETY, 93/13/ETY ja 97/7/EY sekä direktiivi 1999/44/EY olisi kumottava.
- (65) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sisämarkkinoiden esteiden poistamiseksi ja korkeatasoisen yhteisen kuluttajansuojan saavuttamiseksi.
- (66) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I luku

Aihe, määritelmät ja soveltamisala

1 artikla *Aihe*

Tämän direktiivin tarkoituksena on sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan tukeminen ja korkeatasoisen kuluttajansuojan saavuttaminen lähentämällä kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiä sopimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tiettyjä osia.

2 artikla *Määritelmät*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

¹¹ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

- (1) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin alaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- (2) 'elinkeinonharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin alaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, sekä elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä;
- (3) 'myyntisopimuksella' sopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja myy tavaroita kuluttajalle, mukaan luettuna sekasopimukset, jotka koskevat sekä tavaroita että palveluita;
- (4) 'tavaralla' irtainta esinettä, lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) tavaraa, joka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla,
 - b) vettä ja kaasua, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä,
 - c) sähköä;
- (5) 'palvelusopimuksella' muuta sopimusta kuin myyntisopimusta, jonka perusteella elinkeinonharjoittaja suorittaa palvelun kuluttajalle;
- (6) 'etäsopimuksella' myynti- tai palvelusopimusta, jonka tekemiseksi elinkeinonharjoittaja käyttää yksinomaisesti yhtä tai useampaa etäviestintä;
- (7) 'etäviestimellä' välinettä, jota voidaan käyttää elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen tekemiseen ilman, että nämä kaksi osapuolta ovat samanaikaisesti läsnä;
- (8) 'muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyllä sopimuksella':
 - a) muualla kuin toimitiloissa tehtyä myynti- tai palvelusopimusta, jota tehtäessä sekä elinkeinonharjoittaja että kuluttaja ovat samanaikaisesti läsnä, taikka myynti- tai palvelusopimusta, josta kuluttaja on tehnyt tarjouksen samoissa olosuhteissa, tai
 - b) myynti- tai palvelusopimusta, joka on tehty toimitiloissa mutta joka on neuvoteltu muualla kuin toimitiloissa niin, että elinkeinonharjoittaja ja kuluttaja ovat olleet samanaikaisesti läsnä;
- (9) 'toimitiloilla':
 - a) kiinteää tai siirrettävää vähittäismyyntipaikkaa, mukaan luettuna kausiluonteiset vähittäismyyntipaikat, jossa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa vakituisesti, tai
 - b) myyntikojuja ja näyttelyosastoja, joita elinkeinonharjoittaja käyttää toimintansa harjoittamiseen säännöllisesti tai tilapäisesti;
- (10) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja tai elinkeinonharjoittaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina;

- (11) 'tilauslomakkeella' välinettä, jossa esitetään sopimusehdot ja joka kuluttajan on allekirjoitettava muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän sopimuksen tekemiseksi;
- (12) 'tuotteella' tavaraa tai palvelua, kiinteä omaisuus, oikeudet ja velvoitteet mukaan luettuina;
- (13) 'rahoituspalvelulla' pankki-, luotto-, vakuutus-, yksilöllistä eläkejärjestely-, sijoitus- tai maksupalvelua;
- (14) 'huolellisella ammatinharjoittamisella' sellaista erikoistaidon ja huolellisuuden tasoa, jota elinkeinonharjoittajan voidaan kohtuudella odottaa osoittavan kuluttajia kohtaan ja joka vastaa rehellistä markkinatapaa ja/tai vilpittömässä mielessä toimimisen yleistä periaatetta elinkeinonharjoittajan toimialalla;
- (15) 'huutokaupalla' myyntimenetelmää, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa tavaroita tai palveluja tarjouskilpailun kautta, johon voi liittyä etäviestimien käyttö ja jossa korkeimman tarjouksen tekijän on ostettava tavara tai palvelu. Kauppa, joka tehdään kiinteän hintatarjouksen perusteella, vaikka kuluttajalle olisi annettu mahdollisuus tehdä kauppa tarjouskilpailun kautta, ei ole huutokauppa;
- (16) 'julkisella huutokaupalla' myyntimenetelmää, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa huutokaupanpitäjän hoitaman tarjouskilpailumenettelyn kautta tavaroita kuluttajille, jotka osallistuvat tai joilla on mahdollisuus osallistua huutokauppatilaisuuteen henkilökohtaisesti, ja jossa korkeimman tarjouksen tehneen on ostettava tavara;
- (17) 'tuottajalla' tavarantoimittajaa tai sitä, joka tuo tavarantoimittajan alueelle taikka sitä, joka esiintyy tuottajana liittämällä tavarantoimittajan nimensä, tavaramerkkinsä tai muun erottuvan tunnuksensa;
- (18) 'kaupallisella takuulla' myyjän tai tuottajan, jäljempänä 'takuun antaja', kuluttajalle ilman lisäkorvausta antamaa sitoumusta palauttaa kauppahinta, vaihtaa tai korjata tavara taikka muulla tavoin huolehtia tavarasta, jos se ei vastaa ominaisuuksia, jotka on esitetty takuuilmoituksessa tai sopimuksen tekohetkellä tai ennen sopimuksen tekemistä saatavilla olevassa tavaraa koskevassa mainonnassa;
- (19) 'välittäjällä' elinkeinonharjoittajaa, joka tekee sopimuksen kuluttajan nimissä tai puolesta;
- (20) 'liitännäissopimuksella' sopimusta, jonka mukaan kuluttaja hankkii etäsopimukseen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyyn sopimukseen liittyviä tavaroita tai palveluja, jotka elinkeinonharjoittaja tai kolmas osapuoli toimittaa kyseisen kolmannen osapuolen ja elinkeinonharjoittajan välisen järjestelyn perusteella.

3 artikla
Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan siinä vahvistetuina edellytyksinä ja esitettyinä laajuudessa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin myynti- ja palvelusopimuksiin.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan rahoituspalveluihin vain siltä osin, kuin on kyse tietyistä 8–20 artiklassa tarkoitetuista muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa

tehtävistä sopimuksista, 30–39 artiklassa tarkoitetuista kohtuuttomista sopimusehdoista sekä 40–46 artiklassa vahvistetuista yleisistä säännöksistä, tarkasteltuna yhdessä täyttä yhdenmukaistamista koskevan 4 artiklan kanssa.

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/47/EY¹² ja neuvoston direktiivin 90/314/EY¹³ soveltamisalaan kuuluviin sopimuksiin sovelletaan vain kohtuuttomiin sopimusehtoihin liittyviä kuluttajan oikeuksia koskevaa 30–39 artiklaa luettuna yhdessä täyttä yhdenmukaistamista koskevan 4 artiklan kanssa.
4. Tämän direktiivin 5, 7, 9 ja 11 artiklalla ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2006/123/EY¹⁴ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2000/31/EY¹⁵ sisältyvien, tiedonantovaatimuksia koskevien säännösten soveltamista.

4 artikla

Täysi yhdenmukaistaminen

Jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä direktiivissä vahvistetuista poikkeavia säännöksiä, ei myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä niin, että kuluttajan suojan taso on direktiivistä poikkeava.

II luku

Kuluttajille annettavat tiedot

5 artikla

Tietojen antamista koskevat yleiset vaatimukset

1. Elinkeinonharjoittajan on ennen sopimuksen tekemistä annettava kuluttajalle seuraavia seikkoja koskevat tiedot, elleivät ne ilmene muutoin asiayhteydestä:
 - a) tuotteen pääominaisuudet siinä laajuudessa kuin viestimen ja tuotteen kannalta on asianmukaista;
 - b) elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite ja henkilöllisyys, kuten esimerkiksi hänen toiminimensä, ja tarvittaessa sen elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite ja henkilöllisyys, jonka puolesta hän toimii;
 - c) hinta veroineen tai, ellei tuotteen luonteesta johtuen hintaa voida kohtuudella laskea etukäteen, hinnan laskutapa sekä tapauksen mukaan kaikki muut rahti-, toimitus- tai postimaksut tai, ellei näitä kustannuksia voida kohtuudella laskea etukäteen, se seikka, että kuluttaja voi joutua maksamaan tällaisia lisämaksuja;
 - d) maksuihin, toimitukseen ja sopimuksen täyttämiseen liittyvät järjestelyt sekä valitusten käsittelyihin sovellettava käytäntö, mikäli ne poikkeavat huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimuksista;
 - e) maininta peruuttamisoikeudesta tapauksen mukaan;

¹² EYVL L 280, 29.10.1994, s. 83.

¹³ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

¹⁴ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

¹⁵ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- f) maininta myynninjälkeisistä palveluista ja kaupallisista takuista tapauksen mukaan sekä niihin liittyvät ehdot;
 - g) sopimuksen voimassaolo tapauksen mukaan tai jos sopimus on voimassa toistaiseksi, sopimuksen purkamista koskevat ehdot;
 - h) sopimukseen perustuvien kuluttajan velvoitteiden vähimmäiskesto aika tapauksen mukaan;
 - i) mahdolliset etumaksut tai muut rahoitustakuut, jotka kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajan pyynnöstä, sekä niihin liittyvät ehdot.
2. Julkisen huutokaupan osalta 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tiedot voidaan korvata tiedolla huutokaupanpitäjän maantieteellisestä osoitteesta ja henkilöllisyydestä.
 3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat erottamaton osa myynti- tai palvelusopimusta.

6 artikla

Tietojen antamatta jättäminen

1. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole antanut tietoja 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista lisämaksuista, kuluttajan ei tarvitse maksaa kyseisiä maksuja.
2. Edellä olevan 5 artiklan säännösten rikkomiseen liittyvät seuraamukset määritetään voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan ja 42 artiklan säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössään tehokkaista sopimusoikeudellisista oikeussuojakeinoista 5 artiklan säännösten rikkomisen varalta.

7 artikla

Välittäjiä koskevat erityiset tiedonantovaatimukset

1. Välittäjän on ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava kuluttajalle, että hän toimii toisen kuluttajan nimissä tai puolesta ja että tehtävää sopimusta ei ole pidettävä kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan vaan kahden kuluttajan välisenä sopimuksena, joka siten ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
2. Välittäjän, joka jättää täyttämättä 1 kohdassa tarkoitetun velvoitteen, katsotaan tehneen sopimuksen omissa nimissään.
3. Tätä artiklaa ei sovelleta julkiseen huutokauppaan.

III luku

Kuluttajalle annettavat tiedot ja peruuttamisoikeus etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten yhteydessä

8 artikla Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan etäsopimukseen ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin.

9 artikla Etäsopimukseen ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimukseen liittyvät tiedonantovaatimukset

Etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten yhteydessä elinkeinonharjoittajan on annettava seuraavat tiedot, jotka ovat erottamaton osa sopimusta:

- a) edellä 5 ja 7 artiklassa tarkoitetut tiedot ja poiketen siitä, mitä 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetään, tiedot maksuihin, toimitukseen ja sopimuksen täyttämiseen liittyvistä järjestelyistä kaikissa tapauksissa;
- b) jos peruuttamisoikeutta sovelletaan, kyseisen oikeuden käyttämiseen liittyvä ehdot ja menettelyt liitteen I mukaisesti;
- c) elinkeinonharjoittajan toimipaikan maantieteellinen osoite, johon kuluttaja voi osoittaa mahdolliset valitukset, jos kyseinen osoite poikkeaa elinkeinonharjoittajan maantieteellisestä osoitteesta (ja tarvittaessa sen elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite, jonka puolesta hän toimii);
- d) tarvittaessa tiedot käytännesääntöjen olemassaolosta ja siitä, miten ne ovat saatavilla;
- e) tarvittaessa tieto mahdollisuudesta turvautua sovintoratkaisuun;
- f) tieto siitä, että sopimus tehdään elinkeinonharjoittajan kanssa ja että kuluttaja nauttii tämän direktiivin mukaista kuluttajansuojaa.

10 artikla Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjä sopimuksia koskevat muotovaatimukset

1. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävien sopimusten osalta 9 artiklassa tarkoitetut tiedot on annettava tilauslomakkeella selkeästi ja ymmärrettävästi ja helposti luettavassa muodossa. Tilauslomakkeessa on oltava mukana liitteessä I olevassa B osassa vahvistettu vakiomuotoinen peruuttamislomake.
2. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus tulee voimaan vasta sitten, kun kuluttaja allekirjoittaa tilauslomakkeen tai, jos tilauslomake ei ole paperimuodossa, vastaanottaa muulla pysyvällä välineellä olevan kappaleen tilauslomakkeesta.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi muita muotovaatimuksia.

11 artikla

Etäsopimuksia koskevat muotovaatimukset

1. Etäsopimusten osalta 9 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen on ennen sopimuksen tekemistä asetettava kuluttajan saataville esitettyinä selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä ja helposti luettavassa muodossa ja käytettävälle etäviestimelle soveltuvalla tavalla.
2. Jos elinkeinonharjoittaja ottaa yhteyden kuluttajaan puhelimitse etäsopimuksen tekemistä varten, hänen on keskustelun aluksi ilmoitettava henkilöllisyytensä ja puhelun kaupallinen tarkoitus.
3. Jos sopimus tehdään käyttäen sellaista välinettä, jossa on rajoitetusti tilaa tai aikaa tietojen näyttämistä varten, elinkeinonharjoittajan on ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava kyseisellä välineellä vähintään 5 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen tietojen tuotteen pääominaisuuksista ja kokonaishinnasta. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle muut 5 ja 7 artiklassa tarkoitettujen tietojen soveltuvalla tavalla 1 kohdan säännösten mukaisesti.
4. Kuluttajan on saatava vahvistus kaikista 9 artiklan a–f alakohdassa tarkoitetuista tiedoista pysyvällä välineellä kohtuullisen ajan kuluessa etäsopimuksen tekemisestä ja viimeistään silloin, kun tavarat luovutetaan tai palvelun suorittaminen alkaa, ellei kyseisiä tietoja ole annettu kuluttajalle pysyvällä välineellä jo ennen etäsopimuksen tekemistä.
5. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa 1–4 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi muita muotovaatimuksia.

12 artikla

Peruuttamisen määräajan pituus ja alkamishetki

1. Kuluttajalla on neljätoista kalenteripäivää aikaa peruuttaa etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus esittämättä perusteluja.
2. Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyn sopimuksen osalta peruuttamisen määräaika alkaa siitä päivästä, jona kuluttaja allekirjoittaa tilauslomakkeen, tai jos tilauslomake ei ole paperimuodossa, siitä päivästä, jona kuluttaja vastaanottaa tilauslomakkeen muulla pysyvällä välineellä.
Tavaroiden myyntiä koskevan etäsopimuksen osalta peruuttamisen määräaika alkaa siitä päivästä, jona kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole tavarantoimittaja, on saanut kaikki tilatut tavarat hallintaansa.
Palvelujen toimittamista koskevan etäsopimuksen osalta peruuttamisen määräaika alkaa sopimuksen tekopäivästä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa katsotaan noudatetun, jos kuluttaja lähettää oikeuden käyttämistä koskevan ilmoituksen ennen kyseisen määräajan päättymistä.
4. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää osapuolia suorittamasta sopimuksen mukaisia velvoitteitaan peruuttamisen määräajan kuluessa.

13 artikla
Peruuttamisoikeudesta tiedottamisen laiminlyönti

Jos elinkeinonharjoittaja ei ole 9 artiklan b alakohdan, 10 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti antanut kuluttajalle tietoja peruuttamisoikeudesta, peruuttamisen määräaika päättyy kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun elinkeinonharjoittaja on kokonaan suorittanut sopimukseen perustuvat velvoitteensa.

14 artikla
Peruuttamisoikeuden käyttäminen

1. Kuluttajan on ilmoitettava päätöksestään peruuttaa sopimus pysyvällä välineellä elinkeinonharjoittajalle osoitetulla vapaamuotoisella ilmoituksella tai käyttämällä liitteessä I olevassa B osassa vahvistettua vakiomuotoista peruuttamislomaketta.
Jäsenvaltiot eivät saa asettaa kyseiselle vakiomuotoisella peruuttamislomakkeelle mitään muita muotovaatimuksia.
2. Internetin kautta tehtyjen etäsopimusten osalta elinkeinonharjoittaja voi 1 kohdassa tarkoitettujen mahdollisuuksien lisäksi tarjota kuluttajalle mahdollisuuden täyttää vakiomuotoinen peruuttamislomake sähköisesti ja toimittaa se elinkeinonharjoittajan verkkosivuston kautta. Tällöin elinkeinonharjoittajan on lähetettävä kuluttajalle vahvistus peruuttamisilmoituksen vastaanottamisesta viipymättä sähköpostitse.

15 artikla
Peruuttamisen vaikutukset

Peruuttamisoikeuden käyttäminen lakkauttaa osapuolten velvoitteet

- a) suorittaa kyseinen etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus tai
- b) tehdä muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävä sopimus tapauksissa, joissa asiakas on tehnyt tarjouksen.

16 artikla
Peruuttamiseen liittyvät elinkeinonharjoittajan velvoitteet

1. Elinkeinonharjoittajan on maksettava takaisin kaikki kuluttajalta saadut maksut kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona hän vastaanottaa peruuttamista koskevan ilmoituksen.
2. Myyntisopimusten osalta elinkeinonharjoittaja voi lykätä takaisinmaksua kunnes hän on saanut tai noutanut tavarat takaisin tai kunnes kuluttaja on osoittanut, että on lähettänyt tavarat takaisin, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi.

17 artikla
Peruuttamiseen liittyvät kuluttajan velvoitteet

1. Sellaisten myyntisopimusten osalta, joissa tavaroiden hallinta on siirtynyt kuluttajalle tai hänen pyynnöstään kolmannelle osapuolelle ennen peruuttamista koskevan määräajan umpeutumista, kuluttajan on lähetettävä tai luovutettava tavarat elinkeinonharjoittajalle tai tämän valtuuttamalle henkilölle neljäntoista päivän

kuluessa siitä päivästä, jona kuluttaja ilmoittaa peruuttamisesta elinkeinonharjoittajalle, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on tarjoutunut noutamaan tavarat itse.

Kuluttajalta voidaan laskuttaa vain tavaroiden palauttamisesta johtuvat välittömät kulut, ellei elinkeinonharjoittaja ole suostunut maksamaan kyseisiä kuluja.

2. Kuluttaja on vastuussa vain sellaisesta tavaroiden arvon alenemisesta, joka johtuu muusta kuin tavaroiden luonteen ja toimivuuden toteamiseksi tarvittavasta käsittelystä. Kuluttaja ei ole vastuussa arvon alenemisesta, jos elinkeinonharjoittaja ei ole antanut tietoja peruuttamisoikeudesta 9 artiklan b alakohdan mukaisesti. Peruuttamisoikeuden piiriin kuuluvien palvelusopimusten osalta kuluttaja ei ole velvollinen maksamaan peruuttamista palveluista, jotka on suoritettu kokonaan tai osittain peruuttamista koskevan määräajan aikana.

18 artikla

Peruuttamisoikeuden käytön vaikutukset liitännäissopimuksiin

1. Jos kuluttaja käyttää 12–17 artiklan mukaisesti oikeuttaan peruuttaa etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, kaikki liitännäissopimukset raukeavat automaattisesti ilman, että kuluttajalle koituu mitään kustannuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2008/48/EY 15 artiklan soveltamista.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä tällaisten sopimusten raukeamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

19 artikla

Peruuttamisoikeutta koskevat poikkeukset

1. Peruuttamisoikeutta ei sovelleta etäsopimuksiin, jos
 - a) palvelun suorittaminen on kuluttajan nimenomaisella suostumuksella alkanut ennen 12 artiklassa tarkoitettua neljäntoista päivän määräajan päättymistä;
 - b) kyse on sellaisia tavaroita tai palveluja koskevasta sopimuksesta, joiden hinta on riippuvainen rahoitusmarkkinoilla tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa;
 - c) kyse on sellaisten tavaroiden toimittamisesta, jotka on valmistettu kuluttajan vaatimusten mukaisesti tai joita on selvästi muunneltu kuluttajan tarpeita vastaaviksi tai jotka voivat nopeasti pilaantua tai vanhentua;
 - d) kyse on sellaisen viinin toimittamisesta, jonka hinnasta on sovittu myyntisopimusta tehtäessä, joka voidaan toimittaa vasta 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräajan jälkeen ja jonka todellinen arvo on riippuvainen markkinoilla tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa;
 - e) kuluttaja on avannut sinetöitynä toimitetun ääni- tai kuvatallenteen tai tietokoneohjelman;
 - f) kyse on sanoma- tai aikakauslehtiä tai aikakausjulkaisuja koskevasta sopimuksesta;
 - g) sopimus koskee vedonlyönti- ja arvontapalveluita;

- h) kyse on huutokaupassa tehdyistä sopimuksista.
2. Peruuttamisoikeutta ei sovelleta muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin, jos kyseessä on
- a) sopimus, joka koskee kotitalouden päivittäiseen kulutukseen tarkoitettuja elintarvikkeita, juomia tai muita tavaroita, jotka kuluttaja on valinnut etukäteen etäviestimen kautta ja jotka elinkeinonharjoittaja, joka tavanomaisesti myy kyseisiä tuotteita omissa toimitiloissaan, toimittaa fyysisesti kuluttajalle tämän kotiin, asuinpaikkaan tai työpaikalle;
 - b) sopimus, jossa kuluttaja on kiireellisen tilanteen vuoksi pyytänyt elinkeinonharjoittajaa täyttämään sopimuksen välittömästi; jos elinkeinonharjoittaja tässä yhteydessä toimittaa tai myy muita palveluita tai tavaroita, jotka eivät ole aivan välttämättömiä kuluttajan kiireellisen tilanteen kannalta, peruuttamisoikeutta sovelletaan näihin muihin palveluihin tai tavaroihin;
 - c) sopimus, jota varten kuluttaja on etäviestimen kautta nimenomaisesti pyytänyt elinkeinonharjoittajaa vierailemaan kotonaan korjaus- tai huoltotöiden tekemiseksi kuluttajan kiinteistössä; jos elinkeinonharjoittaja tässä yhteydessä suorittaa muita kuin kuluttajan nimenomaisesti pyytämiä palveluja tai toimittaa muita tavaroita kuin huolto- tai korjaustöiden suorittamiseksi välttämättömiä varaosia, peruuttamisoikeutta sovelletaan näihin muihin palveluihin tai tavaroihin.
3. Osapuolet voivat sopia, että 1 ja 2 kohdan säännöksiä ei sovelleta.

20 artikla

Soveltamisalaan kuulumattomat etäsopimukset ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyt sopimukset

1. Tämän direktiivin 8–19 artiklaa ei sovelleta etäsopimuksiin tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin, jotka
- a) koskevat kiinteän omaisuuden myyntiä tai muita kiinteää omaisuutta koskevia oikeuksia, vuokrausta ja kiinteään omaisuuteen liittyviä urakoita lukuun ottamatta;
 - b) tehdään jakeluautomaatin avulla tai automatisoidussa liiketilassa;
 - c) tehdään teletoiminnan harjoittajien kanssa maksullisten yleisöpuhelimien kautta ja niiden käyttöä varten;
 - d) koskevat elinkeinonharjoittajan suorittamaa elintarvikkeiden tai juomien toimittamista säännöllisillä ja toistuvilla jakelukierroksilla toimipaikkansa lähialueella.
2. Tämän direktiivin 8–19 artiklaa ei sovelleta muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin, jotka koskevat
- a) vakuutuksia;

- b) direktiivin 2002/65/EY¹⁶ 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja rahoituspalveluja, joiden hinta on riippuvainen peruuttamisen määräaikana rahoitusmarkkinoilla mahdollisesti tapahtuvista muutoksista, joihin palvelujen tarjoaja ei voi vaikuttaa, ja
- c) direktiivin 2008/48/EY soveltamisalaan kuuluvia luottoja.
3. Tämän direktiivin 8–19 artiklaa ei sovelleta majoitus-, kuljetus-, autonvuokraus-, ravintola- tai vapaa-ajanpalvelujen tarjoamista koskeviin etäsopimuksiin, joissa on määritelty, että palvelut suoritetaan määrätyn ajankohtana tai määrätyn ajan kuluessa.

IV luku

Muut myyntisopimuksiin liittyvät kuluttajan oikeudet

21 artikla *Soveltamisala*

1. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan myyntisopimuksiin. Jos sopimus on sekasopimus, joka koskee sekä tavaroita että palveluja, tätä lukua sovelletaan vain tavaroihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan 5 kohdan säännösten soveltamista.
2. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan myös sopimuksiin, jotka koskevat valmistettavien tai tuotettavien tavaroiden toimittamista.
3. Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta varaosiin, jotka elinkeinonharjoittaja on asentanut oikaistessaan tavaran virheen tekemällä korjauksen 26 artiklan mukaisesti.
4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä lukua käytettyjen tavaroiden myyntiin julkisessa huutokaupassa.

22 artikla *Tavaran luovuttaminen*

1. Elleivät osapuolet ole muuta sopineet, elinkeinonharjoittajan on luovutettava tavarat siirtämällä niiden hallinta kuluttajalle tai kuluttajan osoittamalle kolmannelle osapuolelle, joka ei ole tavaran kuljettaja, kolmenkymmenen päivän kuluessa sopimuksen tekemisestä.
2. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole täyttänyt luovutukseen liittyviä velvoitteitaan, kuluttajalla on oikeus saada takaisin kaikki maksamansa summat seitsemän päivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitettusta viimeisestä luovutuspäivästä.

¹⁶ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

23 artikla
Vaaranvastuun siirtyminen

1. Vastuu tavaroiden katoamisesta tai vahingoittumisesta siirtyy kuluttajalle silloin, kun kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole tavarankuljettaja, on saanut tavarat hallintaansa.
2. Jos kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole tavarankuljettaja, ei ole ryhtynyt kohtuullisiin toimenpiteisiin tavaroiden saamiseksi hallintaansa, edellä 1 kohdassa tarkoitettu vastuu siirtyy kuluttajalle osapuolten sopimana luovutusajankohtana.

24 artikla
Tavarankuljetus

1. Elinkeinonharjoittajan on luovutettava tavarat myyntisopimuksen mukaisina.
2. Luovutettujen tavaroiden katsotaan olevan virheettömiä, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:
 - a) ne ovat elinkeinonharjoittajan niistä antaman kuvauksen mukaisia ja niillä on samat ominaisuudet kuin elinkeinonharjoittajan kuluttajalle esittämällä näytteellä tai mallilla;
 - b) ne soveltuvat siihen erityiseen tarkoitukseen, johon kuluttaja niitä tarvitsee, jonka kuluttaja on sopimuksen tekohetkellä saattanut elinkeinonharjoittajan tietoon ja jonka elinkeinonharjoittaja on hyväksynyt;
 - c) ne soveltuvat tarkoituksiin, joihin vastaavanlaisia tavaroita yleensä käytetään, tai
 - d) niiden laatu ja ominaisuudet ovat sellaisia kuin vastaavanlaisilla tavaroilla tavanomaisesti ja joita kuluttaja voi kohtuudella edellyttää, kun otetaan huomioon tavaroiden luonne sekä elinkeinonharjoittajan, tuottajan tai tämän edustajan erityisesti mainoksissa tai päällysmarkkinnoissa esittämät tavaroiden erityisiä ominaisuuksia koskevat julkiset maininnat.
3. Tätä artiklaa sovellettaessa virhettä ei katsota olevan, jos kuluttaja sopimustekohetkellä tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää virheestä, tai jos virhe on johtunut kuluttajan toimittamista materiaaleista.
4. Edellä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen julkisten maininnojen ei sidos elinkeinonharjoittajaa, jos hän osoittaa, että kyseessä oli jokin seuraavista tilanteista:
 - a) hän ei tiennyt eikä kohtuudella olisi voinut tietää kyseisestä maininnasta;
 - b) kyseinen maininta oli oikaistu sopimustekohetkeen mennessä;
 - c) kyseinen maininta ei ole voinut vaikuttaa ostopäätökseen.
5. Tavarankuljetuksen virheellisestä asennuksesta johtuva virheellisyys rinnastetaan tavarankuljetukseen, jos asennus sisältyy kauppasopimukseen ja tavarankuljettaja on asentanut elinkeinonharjoittaja tai se on asennettu elinkeinonharjoittajan vastuulla. Tämä koskee myös tapausta, jossa kuluttaja on asentanut tavarankuljetuksen, joka on tarkoitettu kuluttajan asennettavaksi, ja jossa virheellinen asennus johtuu asennusohjeiden puutteellisuudesta.

25 artikla
Oikeusturva – virhevastuu

Elinkeinoharjoittaja on vastuussa kuluttajalle virheestä, joka on olemassa, kun vaaranvastuu siirtyy kuluttajalle.

26 artikla
Virheen oikaisu

1. Jos tavarassa on virhe, kuluttajalla on 2–5 kohdan mukaisesti oikeus siihen, että
 - a) virhe oikaistaan korjaamalla tai vaihtamalla tavara,
 - b) hintaa alennetaan,
 - c) sopimus puretaan.
2. Elinkeinoharjoittajan on oikaistava virhe valintansa mukaan joko korjaamalla tai vaihtamalla tavara.
3. Jos elinkeinoharjoittaja on osoittanut, että virheen oikaiseminen korjaamalla tai vaihtamalla tavara olisi lainvastaista, mahdotonta tai edellyttäisi elinkeinoharjoittajalta suhteetonta panostusta, kuluttaja voi valita hinnanalennuksen tai sopimuksen purkamisen. Elinkeinoharjoittajan panostus on suhteeton, jos siitä aiheutuvat kustannukset olisivat hinnanalennukseen tai sopimuksen purkuun verrattuna liialliset, kun otetaan huomioon tavaroiden arvo ilman virhettä ja virheen merkittävyys.

Kuluttaja voi purkaa sopimuksen vain, jos virhe on vähäistä merkittävämpi.
4. Kuluttaja voi turvautua mihin tahansa 1 kohdassa tarkoitettuun oikaisukeinoon seuraavissa tilanteissa:
 - a) elinkeinoharjoittaja on suoraan tai epäsuorasti kieltäytynyt oikaisemasta virhettä;
 - b) elinkeinoharjoittaja ei ole oikaissut virhettä kohtuullisen ajan kuluessa;
 - c) elinkeinoharjoittaja on aiheuttanut kuluttajalle huomattavaa haittaa yrittäessään oikaista virheellisyttä;
 - d) sama puute on esiintynyt useammin kuin kerran lyhyen ajan kuluessa.
5. Arvioitaessa sitä, aiheutuuko kuluttajalle huomattavaa haittaa ja mikä on elinkeinoharjoittajan tarvitsema kohtuullinen aika virheen oikaisemiseen, otetaan huomioon tavaroiden luonne tai 24 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukainen tarkoitus, jota varten kuluttaja on tavarat hankkinut.

27 artikla
Kustannukset ja vahingonkorvaukset

1. Kuluttajalla on oikeus saada virhe oikaistuksi vastikkeetta.
2. Kuluttaja voi vaatia korvausta vahingoista, joita ei ole oikaistu 26 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tähän lukuun sisältyvien säännösten soveltamista.

28 artikla
Määräajat ja todistustaakka

1. Elinkeinonharjoittajan katsotaan olevan 25 artiklan nojalla vastuussa virheestä, jos virhe ilmenee kahden vuoden kuluessa vaaranvastuun siirtymisestä kuluttajalle.
2. Jos elinkeinonharjoittaja on oikaissut virheen vaihtamalla tavaran, hän on 25 artiklan nojalla vastuussa, jos tavarassa ilmenee virhe kahden vuoden kuluessa siitä, kun kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli on saanut vaihdetut tavarat haltuunsa.
3. Käytettyjen tavaroiden osalta elinkeinonharjoittaja ja kuluttaja voivat sopia lyhyemmästä vastuuajasta, joka ei saa olla vuotta lyhyempi.
4. Voidakseen käyttää 25 artiklan mukaisia oikeuksiaan kuluttajan on ilmoitettava elinkeinonharjoittajalle virheestä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hän havaitsi kyseisen virheen.
5. Jollei toisin osoiteta, kuuden kuukauden kuluessa tavaran luovutushetkestä ilmenevän virheen oletetaan olleen olemassa silloin, kun vastuu siirtyi kuluttajalle, jollei tämä oletus ole tavaran tai virheen luonteen perusteella asianmukainen.

29 artikla
Kaupalliset takuut

1. Kaupallinen takuu sitoo takuun antajaa takuuasiakirjan ehtojen mukaisesti. Jos takuuasiakirjaa ei ole, kaupallinen takuu on sitova sen mainonnassa ilmoitettujen ehtojen mukaisesti.
2. Takuuasiakirjan kieliasun on oltava selkeä ja ymmärrettävä ja sen on oltava helposti luettava. Takuuasiakirjassa on annettava seuraavat tiedot:
 - a) edellä 26 artiklassa vahvistetut lakiin perustuvat kuluttajan oikeudet ja selkeä ilmoitus siitä, että kaupallinen takuu ei vaikuta kyseisiin oikeuksiin;
 - b) kaupallisen takuun sisältö ja edellytykset korvauksen hakemiselle, kuten takuun voimassaoloaika ja -alue sekä takuun antajan nimi ja osoite;
 - c) tarvittaessa maininta siitä, että kaupallista takuuta ei voi siirtää myöhemmälle ostajalle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 32 ja 25 artiklan ja liitteessä III olevan 1 kohdan j alakohdan säännösten soveltamista.
3. Elinkeinonharjoittajan on kuluttajan pyynnöstä asetettava takuuasiakirja saataville pysyvällä välineellä.
4. Tämän artiklan 2 tai 3 kohdan säännösten noudattamatta jättäminen ei vaikuta takuun voimassaoloon.

V luku

Sopimusehtoja koskevat kuluttajan oikeudet

30 artikla *Soveltamisala*

1. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan sopimusehtoihin, jotka elinkeinonharjoittaja tai kolmas osapuoli on laatinut ennakolta ja joihin kuluttaja on suostunut voimatta vaikuttaa niiden sisältöön, varsinkin silloin, kun tällaiset sopimusehdot ovat osa ennalta laadittua vakiosopimusta.
2. Se seikka, että kuluttajalla on ollut mahdollisuus vaikuttaa sopimusehdon joihinkin näkökohtiin tai yhteen tiettyyn ehtoon, ei estä tämän luvun säännösten soveltamista muihin sopimusehtoihin, jotka ovat osa sopimusta.
3. Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta sellaisiin sopimusehtoihin, jotka vastaavat yhteisön lainsäädännön mukaisia jäsenvaltion pakottavia lakeja tai asetuksia taikka sellaisten kansainvälisten sopimusten määräyksiä tai periaatteita, joissa yhteisö tai jäsenvaltiot ovat osapuolina.

31 artikla *Sopimusehtoja koskevat avoimuusvaatimukset*

1. Sopimusehtojen kieliasun on oltava selkeä ja ymmärrettävä ja niiden on oltava helposti luettavat.
2. Sopimusehdot on asetettava kuluttajan saataville niin, että hänellä on todellinen mahdollisuus tutustua niihin ennen sopimuksen tekemistä, kun otetaan huomioon käytettävä viestin.
3. Elinkeinonharjoittajan on saatava kuluttajan nimenomainen suostumus kaikkiin maksuihin, jotka eivät ole osa elinkeinonharjoittajan pääasiallisen sopimusvelvoitteen täyttämistä suorittettavaa korvausta. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole hankkinut kuluttajan nimenomaista suostumusta, vaan on päätellyt sen käyttämällä oletusvalintoja, jotka kuluttajan on kiellettävä välttääkseen maksun, kuluttajalla on oikeus saada tällainen maksu takaisin.
4. Jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä asettamasta esitystapaa koskevia vaatimuksia sopimusehtojen esittämiselle ja asettamiselle kuluttajan saataville.

32 artikla *Yleiset periaatteet*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sopimusehtoa, joka ei sisälly liitteeseen II tai III, pidetään kohtuuttomana, jos se vilpittömässä mielessä toimimista koskevan vaatimuksen vastaisesti aiheuttaa kuluttajan vahingoksi huomattavan epätasapainon osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välille.
2. Sopimusehdon kohtuuttomuutta arvioitaessa on otettava huomioon sopimuksen kohteena olevien tuotteiden luonne ja kaikki sopimuksen tekoon liittyvät olosuhteet sekä kaikki muut tehtävän sopimuksen tai muun sopimuksen, josta tehtävä sopimus on riippuvainen, ehdot sopimuksen tekohetkellä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 34

ja 38 artiklan soveltamista. Arvioidessaan sopimusehdon kohtuullisuutta toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on lisäksi 31 artiklan mukaisesti otettava huomioon sopimuksen laatimistapa ja tapa, jolla elinkeinonharjoittaja on toimittanut sen kuluttajalle.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta sopimuksen pääkohteen eikä elinkeinonharjoittajan pääasiallisen sopimusvelvoitteen suorittamisesta maksettavan korvauksen asianmukaisuuden arviointiin edellyttäen, että elinkeinonharjoittaja noudattaa täysin 31 artiklan säännöksiä.

*33 artikla
Todistustaakka*

Jos elinkeinonharjoittaja väittää, että sopimusehdosta on neuvoteltu erikseen, todistustaakka on hänellä.

*34 artikla
Ehdot, joita pidetään kaikissa olosuhteissa kohtuuttomina*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä II lueteltuja sopimusehtoja pidetään kaikissa olosuhteissa kohtuuttomina. Kyseistä sopimusehtojen luetteloa sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa, ja sitä voidaan muuttaa vain 39 artiklan 2 kohdan ja 40 artiklan mukaisesti.

*35 artikla
Ehdot, joiden oletetaan olevan kohtuuttomia*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä III olevassa 1 kohdassa lueteltujen sopimusehtojen katsotaan olevan kohtuuttomia, ellei elinkeinonharjoittaja ole osoittanut, että kyseiset ehdot ovat 32 artiklan mukaisesti kohtuullisia. Kyseistä sopimusehtojen luetteloa sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa, ja sitä voidaan muuttaa vain 39 artiklan 2 kohdan ja 40 artiklan mukaisesti.

*36 artikla
Ehtojen tulkinta*

1. Jos ehdon merkityksestä syntyy epäilystä, kuluttajalle suotuisin tulkinta on etusijalla.
2. Tätä artiklaa ei sovelleta 38 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen menettelyjen yhteydessä.

*37 artikla
Kohtuuttomien ehtojen vaikutukset*

Kohtuuttomat sopimusehdot eivät ole kuluttajaa sitovia. Sopimus sitoo osapuolia edelleen, jos se voi olla voimassa ilman kohtuuttomiksi katsottavia ehtoja.

*38 artikla
Kohtuuttomia sopimusehtoja koskevien säännösten täytäntöönpanon valvonta*

1. Jäsenvaltioiden on kuluttajien ja kilpailevien elinkeinonharjoittajien edun vuoksi varmistettava, että on olemassa riittäviä ja tehokkaita keinoja, oilla kohtuuttomien

ehtojen käytön jatkaminen elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa voidaan estää.

2. Varsinkin henkilöt tai järjestöt, joilla kansallisen lain mukaan perusteltu intressi suojella kuluttajia, voivat saattaa asian tuomioistuimen tai hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen ratkaisemiseksi, ovatko yleiseen käyttöön laaditut sopimusehdot kohtuuttomia.
3. Jäsenvaltioiden on valtuutettava tuomioistuimet tai hallintoviranomaiset käyttämään asianmukaisia ja tehokkaita keinoja, joilla voidaan estää elinkeinonharjoittajia jatkamasta kohtuuttomiksi havaittujen sopimusehtojen käyttämistä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut oikeustoimet voidaan kohdistaa kansallisen prosessioikeuden mukaisesti joko erikseen tai yhteisesti joukkoon sellaisia saman alan elinkeinonharjoittajia tai niiden yhdistyksiä, jotka käyttävät tai suosittelevat käytettäväksi samoja yleisiä sopimusehtoja tai samankaltaisia ehtoja.

39 artikla

Liitteissä II ja III esitettyjen ehtojen uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ehdoista, jotka toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat havainneet kohtuuttomiksi ja jotka niiden mielestä ovat sellaisia, että tätä direktiiviä olisi syytä muuttaa 2 kohdan mukaisesti.
2. Komissio muuttaa liitteitä II ja III saamiensa 1 kohdan mukaisten ilmoitusten perusteella. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, päätetään 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

VI luku

Yleiset säännökset

40 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa kuluttajasopimusten kohtuuttomia ehtoja käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea'.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY¹⁷ 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

41 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.

¹⁷ EYVL L 184, 17.07.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yhdellä tai useammalla seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä on mahdollisuus viedä asia kansallisen lainsäädännön mukaisesti tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:
- a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
 - b) kuluttajajärjestöt, joilla on perusteltu intressi suojella kuluttajia;
 - c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on perusteltu intressi toimia asiassa.

42 artikla
Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on laadittava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 46 artiklassa mainittuna päivänä ja ilmoitettava niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian.

43 artikla
Direktiivin säännösten pakottavuus

Jos sopimukseen sovelletaan jäsenvaltion lakia, kuluttaja ei voi luopua hänelle tämän direktiivin mukaan kuuluvista oikeuksista.

44 artikla
Tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jotta kuluttajat saavat tiedon niistä säännöksistä, joilla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kannustettava tarvittaessa elinkeinonharjoittajia ja käytännesääntöjen ylläpitäjiä antamaan kuluttajille tietoa käytännesäännöistään.

45 artikla
Toimitukset, joita ei ole tilattu

Kuluttaja on vapautettu sellaista tavarantoimitusta koskevasta vastasuorituksesta, jota ei ole tilattu ja joka on direktiivin 2005/29/EY 5 artiklan 5 kohdan ja liitteessä I olevan 29 kohdan mukaisesti kielletty. Se, että kuluttaja jättää vastaamatta toimitukseen, jota ei ole tilattu, ei merkitse tarjouksen hyväksymistä.

46 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [kahdeksantoista

kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä [kahden vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

VII luku **Loppumääräykset**

47 artikla *Kumottavat säädökset*

Kumotaan direktiivit 85/577/ETY, 93/13/ETY ja 97/7/EY sekä direktiivi 1999/44/EY, sellaisena kuin ne ovat muutettuina liitteessä IV mainituilla direktiiveillä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

48 artikla *Uudelleentarkastelu*

Komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen sekä toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään [lisätään sama päivämäärä kuin 46 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa + viisi vuotta].

Komissio tekee tarvittaessa uusia ehdotuksia alalla tapahtuneeseen kehitykseen mukautumiseksi. Se voi tätä tarkoitusta varten pyytää tietoja jäsenvaltioilta.

49 artikla *Voimaantulo*

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

50 artikla *Osoitus*

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I
PERUUTTAMISOIKEUDEN KÄYTTÖ

A. Peruuttamislomakkeen yhteydessä toimitettavat tiedot

1. Sen elinkeinonharjoittajan nimi, maantieteellinen osoite ja sähköpostiosoite, jolle peruuttamislomake on lähetettävä.
2. Ilmoitus siitä, että kuluttajalla on oikeus peruuttaa sopimus ja että tätä oikeutta voidaan käyttää lähettämällä jäljempänä oleva peruuttamislomake pysyvällä välineellä 1 kohdassa tarkoitettulle elinkeinonharjoittajalle seuraavasti:
 - a) muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyn sopimuksen osalta neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun kuluttaja on allekirjoittanut tilauslomakkeen
 - b) etäsopimuksena tehdyn myyntisopimuksen osalta neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole tavarankuljettaja, on saanut tavarat hallintaansa
 - c) etäsopimuksena tehdyn palvelusopimuksen osalta
 - neljäntoista päivän kuluessa sopimuksen tekemisestä, ellei kuluttaja ole antanut nimenomaista ennakkosuostumustaan sille, että sopimuksen täyttäminen voidaan aloittaa ennen kyseisen neljäntoista päivän jakson päättymistä
 - sopimuksen täyttämisen alkamiseen päättyvän jakson aikana, jos kuluttaja on antanut nimenomaisen ennakkosuostumuksensa sille, että sopimuksen täyttäminen voidaan aloittaa ennen kyseisen neljäntoista päivän jakson päättymistä.
3. Kaikkien myyntisopimusten osalta ilmoitus, jossa kerrotaan kuluttajalle määräajoista ja ehdoista, jotka koskevat tavaroiden palauttamista elinkeinonharjoittajalle, sekä esitetään takaisinmaksua koskevat ehdot 16 artiklan ja 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. Internetin kautta tehtyjen etäsopimusten osalta ilmoitus siitä, että kuluttaja voi täyttää ja jättää vakiomuotoisen peruuttamislomakkeen sähköisesti elinkeinonharjoittajan verkkosivulla ja että hän saa elinkeinonharjoittajalta kuittauksen peruuttamislomakkeen vastaanottamisesta viipymättä sähköpostitse.
5. Ilmoitus siitä, että kuluttaja voi käyttää B osassa vahvistettua peruuttamislomaketta.

B. Peruuttamislomakkeen malli

(Lomake täytetään ja palautetaan vain silloin, kun halutaan peruuttaa tehty sopimus.)

- Vastaanottaja:
- Ilmoitan/Ilmoitamme*, että haluan/haluamme* peruuttaa tekemäni/tekemämme* sopimuksen, joka koskee seuraavien tavaroiden toimittamista* / seuraavan palvelun suorittamista*:
- Tilauspäivä* / Vastaanottopäivä*
- Kuluttajan nimi* / Kuluttajien nimet*

- Kuluttajan osoite* / Kuluttajien osoitteet*
- Kuluttajan allekirjoitus* / Kuluttajien allekirjoitukset* (vain jos lomake täytetään paperimuodossa)
- Päiväys

*Tarpeeton yliviivataan.

LIITE II

SOPIMUSEHDOT, JOITA PIDETÄÄN KAIKISSA OLOSUHTEISSA KOHTUUTTOMINA

Kaikissa olosuhteissa on pidettävä kohtuuttomina sopimusehtoja, joiden tarkoitus tai vaikutus on sellainen, että niillä

- a) poistetaan elinkeinonharjoittajan vastuu hänen toimenpiteestään tai laiminlyönnistään aiheutuvan kuluttajan kuoleman tai kuluttajalle aiheutuvien henkilövahinkojen osalta tai rajoitetaan kyseistä vastuuta
- b) rajoitetaan elinkeinonharjoittajan velvollisuutta noudattaa edustajansa tekemiä sitoumuksia tai tehdään elinkeinonharjoittajan sitoumukset riippuvaisiksi sellaisen erityisen ehdon noudattamisesta, johon elinkeinonharjoittaja yksin voi vaikuttaa
- c) poistetaan kuluttajan oikeus nostaa kanne tai käyttää muita oikeuskeinoja tai rajoitetaan kyseistä oikeutta, erityisesti vaatimalla kuluttajaa viemään riitatapaukset yksinomaisesti sellaiseen välitysmenettelyyn, jota oikeudelliset säännökset eivät koske
- d) rajoitetaan todisteiden asettamista kuluttajan saataville tai määrätään kuluttajalle sellainen todistustaakka, jonka olisi sovellettavan lainsäädännön mukaan oltava elinkeinonharjoittajalla
- e) annetaan elinkeinonharjoittajalle oikeus määrittää, ovatko toimitetut tavarat tai palvelut sopimuksen ehtojen mukaisia, tai yksinoikeus tulkita mitä tahansa sopimuksen ehtoa.

LIITE III

SOPIMUSEHDOT, JOIDEN OLETETAAN OLEVAN KOHTUUTTOMIA

1. Kohtuuttomia oletetaan olevan sopimusehtojen, joiden tarkoitus tai vaikutus on sellainen, että niillä
 - a) poistetaan kuluttajan lakiin perustuvia oikeuksia tai rajoitetaan niitä elinkeinonharjoittajan tai muun osapuolen suhteen siinä tapauksessa, että elinkeinonharjoittaja jättää kokonaan tai osittain täyttämättä sopimuksesta johtuvia velvollisuuksiaan tai täyttää ne puutteellisesti, mukaan luettuna mahdollisuus hyvittää kuluttajan velkaa elinkeinonharjoittajalle saatavalla, joka kuluttajalla saattaa olla elinkeinonharjoittajalta
 - b) annetaan elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus pitää itsellään kuluttajan suorittama maksu, jos kuluttaja ei tee sopimusta tai täytä sitä, ilman että kuluttajalle annetaan oikeus samaan korvaukseen, jos elinkeinonharjoittaja jättää sopimuksen tekemättä tai täyttämättä
 - c) vaaditaan kuluttajalta, joka ei täytä velvoitteitaan, huomattavasti elinkeinonharjoittajalle koitunutta haittaa suurempia vahingonkorvauksia
 - d) sallitaan elinkeinonharjoittajan purkaa sopimus harkintansa mukaan, jos samaa mahdollisuutta ei anneta kuluttajalle
 - e) sallitaan elinkeinonharjoittajan irtisanoa toistaiseksi tehty sopimus ilman kohtuullista irtisanomisaikaa, paitsi milloin kuluttaja on vakavasti rikkonut sopimusta
 - f) tehdään mahdolliseksi määräaikaisen sopimuksen jatkaminen ilman eri toimenpiteitä, kun kuluttaja ei muuta ilmoita ja kun kuluttajalta vaaditaan ennakoilmoitus irtisanomisesta kauan ennen sopimuskauden päättymistä
 - g) sallitaan elinkeinonharjoittajan korottaa kuluttajan kanssa sovittua hintaa, kun sopimus on tehty niin, että kuluttajalla ei ole oikeutta irtisanoa sopimusta
 - h) veloitetaan kuluttaja täyttämään kaikki velvoitteensa, vaikka elinkeinonharjoittaja ei ole täyttänyt kaikkia omia velvoitteitaan
 - i) sallitaan elinkeinonharjoittajan siirtää sopimuksen mukaiset velvoitteensa ilman kuluttajan suostumusta
 - j) rajoitetaan kuluttajan oikeutta myydä tavaroita edelleen rajoittamalla elinkeinonharjoittajan myöntämän kaupallisen takuun siirrettävyyttä
 - k) sallitaan elinkeinonharjoittajan yksipuolisesti muuttaa sopimusehtoja ja tuotteen tai palvelun ominaisuuksia
 - l) sallitaan kuluttajalle pysyvällä välineellä ilmoitettujen sopimusehtojen yksipuolinen muuttaminen verkossa esitettävillä sopimusehdoilla, joille ei ole saatu kuluttajan suostumusta.
2. Edellä olevaa 1 kohdan e alakohtaa ei sovelleta sopimusehtoihin, joilla rahoituspalvelun tarjoaja pidättää oikeuden yksipuolisesti irtisanoa toistaiseksi tehty sopimus edellyttäen, että palvelun tarjoaja ilmoittaa irtisanomisesta toiselle osapuolelle tai muille osapuolille viipymättä.

3. Edellä olevaa 1 kohdan g alakohtaa ei sovelleta
- a) kauppaan, jota käydään arvopapereilla, rahoitusvälineillä ja muilla tuotteilla tai palveluilla, joiden hinta on sidoksissa pörssikurssien ja -indeksien tai rahoitusmarkkinakorkojen vaihteluihin, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa
 - b) sopimukseen, jotka koskevat valuuttojen, matkashekkien tai valuuttamääräisten kansainvälisten maksumääräysten ostoa tai myyntiä
 - c) hintaindeksiehtoihin, jos ne ovat lain mukaisia ja jos hintojen vaihtelumenetelmä esitetään yksityiskohtaisesti.
4. Edellä olevaa 1 kohdan k alakohtaa ei sovelleta
- a) ehtoihin, joiden mukaisesti rahoituspalvelujen tarjoaja varaa itselleen oikeuden muuttaa kuluttajan maksettavaksi tulevaa korkoa tai tälle maksettavaa korkoa tai rahoituspalveluista perittäviä muita maksuja pätevältä syystä ilman ennakoilmoitusta, jos elinkeinonharjoittaja veloitetaan ilmoittamaan siitä toiselle osapuolelle tai muille osapuolille mahdollisimman varhain ja jos nämä voivat purkaa sopimuksen välittömästi
 - b) kauppaan, jota käydään arvopapereilla, rahoitusvälineillä ja muilla tuotteilla tai palveluilla, joiden hinta on sidoksissa pörssikurssien ja -indeksien tai rahoitusmarkkinakorkojen vaihteluihin, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa
 - c) sopimukseen, jotka koskevat valuuttojen, matkashekkien tai valuuttamääräisten kansainvälisten maksumääräysten ostoa tai myyntiä
 - d) ehtoihin, joiden mukaisesti elinkeinonharjoittaja varaa itselleen oikeuden muuttaa yksipuolisesti toistaiseksi tehdyn sopimuksen ehtoja, jos elinkeinonharjoittaja veloitetaan ilmoittamaan siitä kuluttajalle kohtuullisen hyvissä ajoin tehdyllä ennakoilmoituksella, ja jos kuluttaja voi halutessaan purkaa sopimuksen.

LIITE IV
Kumotut direktiivit ja niihin myöhemmin tehdyt muutokset
(47 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 85/577/ETY, annettu 20. joulukuuta 1985, muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta	EYVL L 372, 31.12.1985, s. 31
Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5. huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista	EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY	EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY	EUVL L 271, 9.10.2002, s. 16
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY	EUVL L 149, 11.6.2005, s. 29
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13. marraskuuta 2007	EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY	EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Vanha numerointi muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY	Vanha numerointi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetussa direktiivissä 1993/13/ETY	Vanha numerointi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1997/7/EY	Vanha numerointi kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista annetussa direktiivissä 1999/44/EY	Uusi numerointi tässä direktiivissä
1 artikla ¹⁸				
	1 artiklan 1 kohta ¹⁹			
	1 artiklan 2 kohta (korvattu)			30 artiklan 3 kohta
		1 artikla ²⁰		
			1 artiklan 1 kohta ²¹	
			1 artiklan 2 kohdan a alakohta (korvattu)	2 artiklan 1 alakohta
			1 artiklan 2 kohdan b alakohta ²²	2 artiklan 4 alakohta
				21 artiklan 3 kohta
			1 artiklan 2 kohdan c alakohta	2 artiklan 2 alakohta

¹⁸ Korvattu asiasisällön osalta 3 ja 8 artiklalla tarkasteltuna yhdessä 2 artiklan 8 kohdan kanssa.

¹⁹ Korvattu asiasisällön osalta 1 artiklalla.

²⁰ Korvattu asiasisällön osalta 1 artiklalla.

²¹ Korvattu asiasisällön osalta 1 artiklalla.

²² Muutettu asiasisällön osalta 21 artiklan 4 kohdalla.

Vanha numerointi muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY	Vanha numerointi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetussa direktiivissä 1993/13/ETY	Vanha numerointi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1997/7/EY	Vanha numerointi kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista annetussa direktiivissä 1999/44/EY	Uusi numerointi tässä direktiivissä
			1 artiklan 2 kohdan d alakohta	2 artiklan 18 alakohta
			1 artiklan 2 kohdan e alakohta (korvattu)	2 artiklan 19 alakohta
			1 artiklan 2 kohdan f alakohta	Poistettu
			1 artiklan 3 kohta (korvattu)	21 artiklan 4 kohta
			1 artiklan 4 kohta	21 artiklan 2 kohta
2 artikla (korvattu)				2 artiklan 1 alakohta
				2 artiklan 2 alakohta
	2 artiklan a alakohta			Poistettu
	2 artiklan b alakohta (korvattu)			2 artiklan 1 alakohta
	2 artiklan c alakohta (korvattu)			2 artiklan 2 alakohta
		2 artiklan 1 kohta (korvattu)		2 artiklan 6 alakohta
		2 artiklan 2 kohta (korvattu)		2 artiklan 1 alakohta

Vanha numerointi muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY	Vanha numerointi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetussa direktiivissä 1993/13/ETY	Vanha numerointi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1997/7/EY	Vanha numerointi kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista annetussa direktiivissä 1999/44/EY	Uusi numerointi tässä direktiivissä
		2 artiklan 3 kohta (korvattu)		2 artiklan 2 alakohta
		2 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke (korvattu)		2 artiklan 7 alakohta
		2 artiklan 4 kohdan toinen virke (korvattu)		Poistettu
		2 artiklan 5 kohta		Poistettu
			2 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta
				22 artikla
			2 artiklan 2 kohta	24 artiklan 2 kohta
			2 artiklan 3 kohta	24 artiklan 3 kohta
			2 artiklan 4 kohta	24 artiklan 4 kohta
			2 artiklan 5 kohta	24 artiklan 5 kohta
3 artiklan 1 kohta				Poistettu

Vanha numerointi muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/EY	Vanha numerointi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetussa direktiivissä 1993/13/EY	Vanha numerointi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1997/7/EY	Vanha numerointi kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista annetussa direktiivissä 1999/44/EY	Uusi numerointi tässä direktiivissä
3 artiklan 2 kohdan a alakohta (korvattu)				20 artiklan 1 kohdan a alakohta
3 artiklan 2 kohdan b alakohta (korvattu)				20 artiklan 1 kohdan d alakohta
3 artiklan 2 kohdan c alakohta (korvattu)				12 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohdan d alakohta				20 artiklan 2 kohdan a alakohta
3 artiklan 2 kohdan e alakohta				20 artiklan 2 kohdan b alakohta
3 artiklan 3 kohta ²³				
	3 artiklan 1 kohta			32 artiklan 1 kohta²⁴
	3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta (korvattu)			30 artiklan 1 kohta

²³ Korvattu asiasisällön osalta 3 ja 8 artiklalla tarkasteltuna yhdessä 2 artiklan 8 kohdan kanssa.

²⁴ Tarkasteltava yhdessä 30 artiklan 1 kohdan kanssa.

Vanha numerointi muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY	Vanha numerointi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetussa direktiivissä 1993/13/ETY	Vanha numerointi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1997/7/EY	Vanha numerointi kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista annetussa direktiivissä 1999/44/EY	Uusi numerointi tässä direktiivissä
	3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta			30 artiklan 2 kohta
	3 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta			33 artikla
	3 artiklan 3 kohta (korvattu)			34 artikla
				35 artikla
		3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta (korvattu)		3 artiklan 2 kohta
		3 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta		20 artiklan 1 kohdan b alakohta
		3 artiklan 1 kohdan kolmas luettelukohta (korvattu)		20 artiklan 1 kohdan c alakohta
		3 artiklan 1 kohdan neljäs luettelukohta (korvattu)		20 artiklan 1 kohdan a alakohta

Vanha numerointi muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY	Vanha numerointi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetussa direktiivissä 1993/13/ETY	Vanha numerointi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1997/7/EY	Vanha numerointi kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista annetussa direktiivissä 1999/44/EY	Uusi numerointi tässä direktiivissä
		3 artiklan ²⁵ 1 kohdan viides luetelmakohta (korvattu)		
		3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta (korvattu)		20 artiklan 1 kohdan d alakohta
		3 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta (korvattu)		20 artiklan 3 kohta
			3 artiklan 1 kohta (korvattu)	25 artikla
				23 artikla
			3 artiklan 2 kohta (korvattu)	26 artiklan 1 kohta
4 artiklan ensimmäinen virke (korvattu)				9 artikla
4 artiklan toinen virke (korvattu)				10 artikla
	4 artiklan 1 kohta (korvattu)			32 artiklan 2 kohta

²⁵

Korvattu osittain 19 artiklan 1 kohdan h alakohdalla.

Vanha numerointi muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY	Vanha numerointi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetussa direktiivissä 1993/13/ETY	Vanha numerointi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1997/7/EY	Vanha numerointi kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista annetussa direktiivissä 1999/44/EY	Uusi numerointi tässä direktiivissä
	4 artiklan 2 kohta (korvattu)			32 artiklan 3 kohta
		4 artiklan 1 kohdan a alakohta (korvattu)		5 artiklan 1 kohdan b alakohta
		4 artiklan 1 kohdan b alakohta (korvattu)		5 artiklan 1 kohdan a alakohta
		4 artiklan 1 kohdan c alakohta (korvattu)		5 artiklan 1 kohdan c alakohta
		4 artiklan 1 kohdan d alakohta (korvattu)		5 artiklan 1 kohdan c alakohta
		4 artiklan 1 kohdan e alakohta (korvattu)		9 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artiklan 1 kohta (korvattu)				12 artikla
				14 artikla
5 artiklan 2 kohta (korvattu)				15 artikla
				16 artikla

Vanha numerointi muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/577/ETY	Vanha numerointi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetussa direktiivissä 1993/13/ETY	Vanha numerointi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1997/7/EY	Vanha numerointi kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista annetussa direktiivissä 1999/44/EY	Uusi numerointi tässä direktiivissä
				17 artikla
	5 artiklan ensimmäinen virke (korvattu)			31 artikla
	5 artiklan toinen ja kolmas virke			36 artikla
6 artikla (korvattu)				43 artikla
	6 artiklan 1 kohta			37 artikla
	6 artiklan 2 kohta			Poistettu
7 artikla ²⁶				
	7 artiklan 1 kohta			38 artiklan 1 kohta
	7 artiklan 2 kohta (korvattu)			38 artiklan 2 kohta

²⁶ Korvattu asiasisällön osalta 16 ja 17 artiklalla.

Vanha numerointi kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteessä	Katsotaan viittauksiksi
Kohdat 2, 6, 8 ja 11	Tämä direktiivi

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. EHDOTUKSEN NIMI:

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajan oikeuksista

2. LUOKITTELU TOIMINTOPERUSTEISESSA JOHTAMIS- JA BUDJETOINTIJÄRJESTELMÄSSÄ

Kuluttajapolitiikka

3. BUDJETTIKOHDAT

3.1. Budjettikohdat (toimintamäärärahat sekä niihin liittyvät teknisen ja hallinnollisen avun määrärahat (entiset BA-budjettikohdat)) ja budjettinimikkeet:

XX0101: virkamiehiin liittyvät kustannukset

XX010211: komiteaan liittyvät kustannukset

3.2. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

Vuodesta 2011 (vuosi n = 2011), kesto ei määritelty

Budjetilla on tarkoitus kattaa kohtuuttomia sopimusehtoja käsittelevän tulevan komitean toimintakustannukset. Komitea perustetaan direktiivin mukaisesti, kunhan Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet direktiivin.

1 kokoaikainen hallintovirkamies 117 000 euroa (erityissuuntaviivojen mukaisesti), komiteamenettelyn tukeminen

Täysistunnon kustannukset, yksi osallistuja kustakin 27 jäsenvaltiosta. 3 kokousta vuodessa, jokaisen kustannukset 20 000 euroa. Kokousten tosiasiallisia kustannuksia ja kokoustiheyttä on ehkä tarpeen muuttaa direktiivin lopullisesta muodosta riippuen sen jälkeen, kun neuvoston ja parlamentti ovat hyväksyneet sen.

3.3. Budjettitiedot:

Budjettikohda	Menolaji		Uusi	EFTA osallistuu	Ehdokasmaat osallistuvat	Rahoituskeh yksen otsake
XX 0101	Pakoll.	EI-JM ²⁷	EI	EI	EI	5
XX 010211	Ei-pakoll.	EI-JM ²⁸	EI	EI	EI	5

²⁷ Jaksottamattomat määrärahat (EI-JM).

²⁸ Jaksottamattomat määrärahat (EI-JM).

4. YHTEENVETO RESURSSISTA

4.1. Taloudelliset resurssit

4.1.1. Yhteenveto maksusitoumusmäärärahoista (MSM) ja maksumäärärahoista (MM)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Menolaji	Kohdan nro		Vuosi n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n+5 ja myöh. (2016 ja myöh.)	Yht.
----------	------------	--	-------------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	---------------------------------	------

Toimintamenot²⁹

Maksusitoumusmäärärahat (MSM)	8.1.	a							
Maksumäärärahat (MM)		b							

Viitemäärään sisältyvät hallintomenot³⁰

Tekninen ja hallinnollinen apu (EI-JM)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

VIITEMÄÄRÄ YHTEENSÄ

Maksusitoumusmäärärahat		a+c							
Maksumäärärahat		b+c							

Hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään³¹

Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot (EI-JM)	8.2.5.	d	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,702
Viitemäärään sisällyttämättömät hallintomenot lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EI-JM)	8.2.6.	e	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Toimenpiteen alustavat rahoituskustannukset yhteensä

MSM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina		a+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062
MM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina		b+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062

²⁹ Menot, jotka eivät kuulu kyseisen osaston xx lukuun xx 01.

³⁰ Menot, jotka otetaan osaston xx momentille xx 01 04.

³¹ Menot, jotka otetaan lukuun xx 01 muille momenteille kuin xx 01 04 tai xx 01 05.

Tiedot yhteisrahoituksesta: ei sovelleta

Jos ehdotukseen liittyy jäsenvaltioilta tai muilta tahoilta (jotka on ilmoitettava) saatavaa osarahoitusta, seuraavassa taulukossa ilmoitetaan kyseisen osarahoituksen arvioitu määrä (rivejä voidaan lisätä, jos rahoitusta saadaan useilta tahoilta):

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Rahoitukseen osallistuva taho		Vuosi n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n+5 ja myöh.	Yht.
.....	f							
MSM yhteisrahoitus luettuna	YHTEENSÄ mukaan	a+c+d+e+f						

4.1.2. Yhteensopivuus rahoitussuunnitelman kanssa

- Ehdotus on nykyisen rahoitussuunnitelman mukainen.
- Ehdotus edellyttää kyseeseen tulevan rahoitusnäkymien otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.
- Ehdotus voi edellyttää toimielinten sopimuksen³² määräysten soveltamista (ts. joustovälineen käyttöä tai rahoitusnäkymien tarkistamista).

4.1.3. Vaikutukset tuloihin

- Ehdotuksella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella on seuraavat vaikutukset tuloihin:

milj. euroa (yhden desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta	Tulot	Ennen toteutusta a [Vuosi n-1]	Toteutuksen jälkeen					
			[Vuosi n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³³
	a) Absoluuttiset tulot							
	b) Tulojen muutos	Δ						

4.2. Henkilöresurssit kokoaikaiseksi muutettuna (sisältää virkamiehet sekä väliaikaisen ja ulkopuolisen henkilöstön) – katso erittely kohdassa 8.2.1

Vuositarve	Vuosi n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n+5 ja myöh. (2016 ja myöh.)
Henkilöstön määrä yhteensä	1	1	1	1	1	1

³² Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

³³ Taulukkoon lisätään sarakkeita, jos toiminnan kesto ylittää kuusi vuotta.

5. OMINAISPIIRTEET JA TAVOITTEET

5.1. Tarve, johon ehdotuksella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Ei koske tätä ehdotusta.

5.2. Yhteisön osallistumisesta saatava lisäarvo, ehdotuksen johdonmukaisuus muiden rahoitusvälineiden kanssa sekä mahdolliset synergiaedut

Ei koske tätä ehdotusta.

5.3. Ehdotuksen tavoitteet ja odotetut tulokset sekä näihin liittyvät indikaattorit toimintoperusteisessa johtamismallissa

Ei koske tätä ehdotusta.

5.4. Toteutustapa (alustava)

Keskitetty hallinnointi

komissio hallinnoi suoraan

hallinnointivastuu siirretään

toimeenpanovirastoille

varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitetuille yhteisöjen perustamille elimille

kansallisille julkisoikeudellisille yhteisöille tai julkisen palvelun tehtäviä suorittaville yhteisöille

Yhteistyössä toteutettava tai hajautettu hallinnointi

jäsenvaltioiden kanssa

kolmansien maiden kanssa

Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa (tarkennettava)

Huomautukset:

6. SEURANTA JA ARVIOINTI

6.1. Seurantamenettely

Komitean kokouksista raportoidaan säännöllisesti jäsenvaltioille ja komission yksiköille.

6.2. Arviointimenettely

6.2.1. Ennakkoarviointi

Ei koske tätä ehdotusta.

6.2.2. Väli-/jälkiarviointien perusteella toteutetut toimenpiteet (aikaisemmat kokemukset vastaavasta toiminnasta)

Ei sovelleta.

6.2.3. Tulevaa arviointia koskevat määräykset ja arviointien suorittamisvälit

Komitean toiminnasta tehdään arviointi viiden vuoden kuluttua.

7. PETOSTENTORJUNTA

Ei sovelleta.

8. YKSITYISKOHTAINEN ERITTELY TARVITTAVISTA RESURSSSEISTA

8.1. Ehdotuksen tavoitteet ja niihin liittyvät rahoituskustannukset

Maksusitoumusmäärärahoina, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

(Sarakeessa ilmoitetaan tavoitteet, toiminta tuotokset) ja	Tuotoksen tyyppi	Keskim. kustannukset	Vuosi n (2011)		Vuosi n+1 (2012)		Vuosi n+2 (2013)		Vuosi n+3 (2014)		Vuosi n+4 (2015)		Vuosi n + 5 ja myöh. vuodet (2016 ja myöh.)		YHTEENSÄ	
			Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.
TOIMINTATAV OITE 1 ³⁴ ...																
Toimi 1: Kohtuuttomia sopimusehtoja käsittelevä komitea																
- - Tuotos	Kokousten		3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	18	0,360
- Tuotos 2																
Toimi 2																
- Tuotos 1																
Välisumma tav. 1																
TOIMINTATAV OITE 2																

³⁴

Kuten kuvattu kohdassa 5.3.

Toimi 1																
- Tuotos 1																
Välisumma tav. 2																
TOIMINTATAV OITE n																
Välisumma tav. n																
KUSTANNUKSE T YHTEENSÄ																

8.2. Hallintokustannukset

8.2.1. Henkilöstön määrä ja laji

Laji		Toiminnan hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö (toimien ja/tai virkojen määrä kokoaikaiseksi muutettuna)					
		Vuosi n (2011)	Vuosi n+1 (2012)	Vuosi n+2 (2013)	Vuosi n+3 (2014)	Vuosi n+4 (2015)	Vuosi n+5 (2016)
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt ³⁵ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST						
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö ³⁶							
Momenteilta XX 01 04/05 rahoitettava muu henkilöstö ³⁷							
YHTEENSÄ							

8.2.2. Toimintaan liittyvien tehtävien kuvaus

Tämän direktiivin 39 artiklan mukaisesti perustetun, direktiivin täytäntöönpanon parissa työskentelevän uuden komitean ("kohtuuttomia sopimusehtoja käsittelevä komitea") toiminnan hoitaminen.

Täysistunnon kustannukset, yksi osallistuja kustakin 27 jäsenvaltiosta. 3 kokousta vuodessa, jokaisen kustannukset 20 000 euroa. Kokousten tosiasiallisia kustannuksia ja kokoustiheyttä on ehkä tarpeen tarkistaa direktiivin lopullisesta muodosta riippuen sen jälkeen, kun neuvoston ja parlamentti ovat hyväksyneet sen.

Henkilöstö- ja hallintoresurssien tarve katetaan osuudesta, joka voidaan myöntää hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jaossa ottaen huomioon talousarviorajoitukset.

8.2.3. Henkilöresurssien lähteet (henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö)

- Korvattavan tai jatkettavan ohjelman hallinnointiin osoitetut tämänhetkiset virat ja/tai toimet
- Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä vuotta n koskevassa menettelyssä jo myönnettyt virat ja/tai toimet
- Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä seuraavassa menettelyssä pyydettävät virat ja/tai toimet
- Hallinnoinnista vastaavan henkilöstön nykyisten virkojen ja/tai toimien uudelleenjärjestely (henkilöstön sisäinen uudelleenjärjestely)

³⁵ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

³⁶ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

³⁷ Kyseisen henkilöstön kustannukset sisältyvät viitemäärään.

- Vuodeksi n tarvittavat virat ja/tai toimet, jotka eivät sisälly vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvään, kyseistä vuotta koskevaan menettelyyn

8.2.4. Muut viitemäärään sisältyvät hallintomenot (XX 01 04/05 – hallintomenot)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta (numero ja nimi)	Vuosi n	Vuosi n+1	Vuosi n+2	Vuosi n+3	Vuosi n+4	Vuosi n+5 ja myöh.	YHTEE NSÄ
1 Tekninen ja hallinnollinen apu (henkilöstökust. mukaan luettuina)							
Toimeenpanovirastot ³⁸							
Muu tekninen ja hallinnollinen apu							
- sisäinen							
- ulkoinen							
Tekninen ja hallinnollinen apu yhteensä							

8.2.5. Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Laji	Vuosi n (2011)	Vuosi n+1 (2012)	Vuosi n+2 (2013)	Vuosi n+3 (2014)	Vuosi n+4 (2015)	Vuosi n+5 ja myöh. (2016 ja myöh.)
Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt (XX 01 01)	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö (ylim. toimihlöt, kans. asiantuntijat, sopimussuhteinen hlöstö jne.) (budjettikohta ilmoitettava)						
Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot yhteensä (EIVÄT sisälly viitemäärään)						

³⁸

Tässä olisi viitattava asianomaisia toimeenpanovirastoja koskeviin rahoitusvelvityksiin.

Laskelma – virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt

Kustannusten laskemisessa on käytetty budjettipääosaston ohjeiden mukaan 117 000 euroa/hlö

Laskelma – momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö

[...]

8.2.6. Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi n (2011)	Vuosi n+1 (2012)	Vuosi n+2 (2013)	Vuosi n+3 (2014)	Vuosi n+4 (2015)	Vuosi n+5 ja myöh. (2016 ja myöh.)	YHTEE NSÄ
XX 01 02 11 01 – Virkamatkat							
XX 01 02 11 02 – Konferenssit ja kokoukset							
XX 01 02 11 03 – Komiteoiden kokoukset	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
XX 01 02 11 04 – Selvitykset ja kuulemiset							
XX 01 02 11 05 - Tietojärjestelmät							
Muut hallintomenot yhteensä (XX 01 02 11)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
3 Muut hallintomenojen kaltaiset menot (eritellään budjettikohdittain)							
Hallintomenot yhteensä lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EIVÄT sisälly viitemäärään)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Laskelma – Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

[...]

Henkilöstö- ja hallintoresurssien tarve katetaan osuudesta, joka voidaan myöntää hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jaossa ottaen huomioon talousarviorajoitukset.